

ഭാഷാപോഷിണി

ചിത്രമാസിക

“വിദ്യാധനം സർവ്വനാൽ പ്രധാനം”-



“ആദ്യസന്താനത്തെ മാറോടണച്ചു കൊ-
ണ്ടാത്തനാഥാനികെ ചെന്നുനിന്നുളവൾ.
അമ്മതൻനെഞ്ചിൽ നിസ്സപാതപസ്സിന്റെ
അഭ്യപാദത്തെക്കുറിക്കും വിരൽകളിൽ
വിണ്ണിന്റെ താക്കോൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചുല്ലി
വന്നിരിക്കുന്നതവർത്തൻ കിടാവരോ!”

Price
As 2.

THE BHASHAPOSHINI ILLUSTRATED MONTHLY.

വില
2 ഞ.

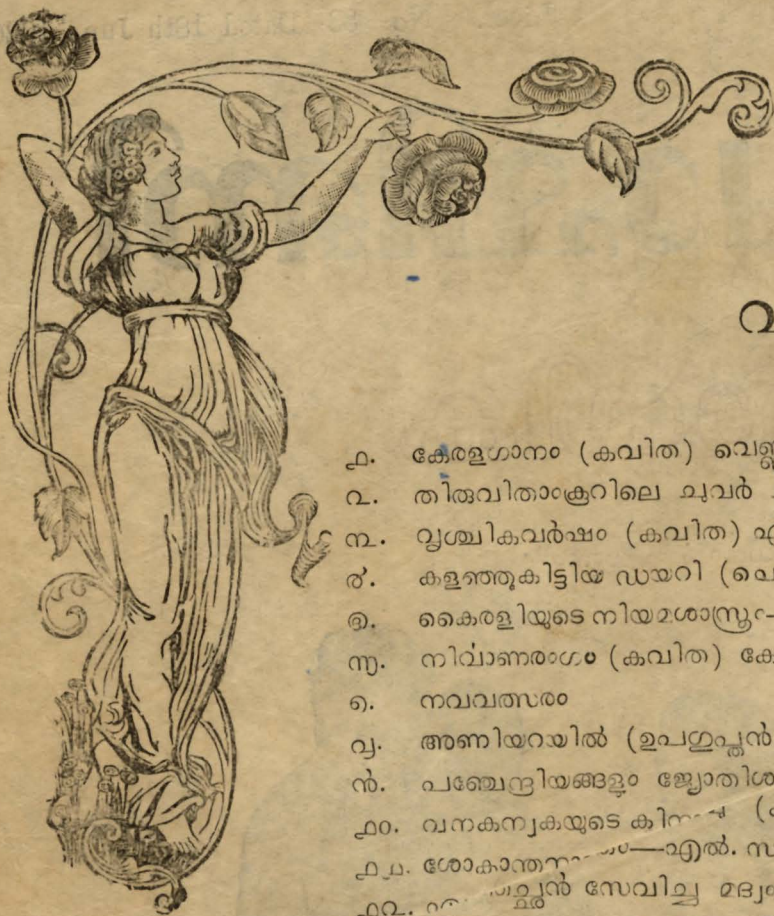
VOL 44.

THIRUVALLA-MAKARAM 1115.

NO. 6.

OFFICE:—

THE BHAGYODAYAM PRESS
BUILDINGS, PULIKEEZH.



വിഷയവിവരം.

	പേജ്.
൧. കേരളഗാനം (കവിത) വെണ്ണിക്കുളം	൩
൨. തിരുവിതാംകൂറിലെ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ—കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി ബി. എ.	൪
൩. വൃശ്ചികവർഷം (കവിത) എം. എസ്സ്. കുമാരൻനായർ, ബി. എ. എൽ. റാി.	൮
൪. കളഞ്ഞുകിട്ടിയ ഡയറി (ചെറുകഥ) കെ. എൻ. ഭരതം.	൯
൫. കൈരളിയുടെ നിയമശാസ്ത്രം—വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻ നമ്പൂതിരി എ. ആർ. എ. എസ്സ്. ൧൨	൧൨
൬. നിർവാണശാസ്ത്രം (കവിത) കോട്ടൂർ നാരായണപിള്ള ബി. എ.	൧൩
൭. നവവത്സരം	൧൪
൮. അണിയറയിൽ (ഉപഹാസം)	൧൫
൯. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ജ്യോതിശാസ്ത്രഗുണങ്ങളും—പി. ആനന്ദൻ, പാമ്പാടി.	൧൬
൧൦. വനകന്യകയുടെ കിസ്സും (കവിത) കിളിമാനൂർ എൻ. കേശവൻ	൧൮
൧൧. ശോകാന്തരം—എൽ. സി. ഐസക്ക്. ബി. എ. ബി. എൽ.	൧൯
൧൨. നല്ല സേവിച്ച മദ്യം—വിദ്വാൻ, എ. എൻ. പണിക്കർ	൨൦
൧൩. മനോരമയും ഈശ്വരശക്തിയും—ശാസ്ത്രമഹോപജ്യായ കെ. എസ്സ്. നിലകണ്ണുനണ്ണി	൨൧
൧൪. യാചകവേഷങ്ങൾ (കവിത) വിദ്വാൻ, എം. കെ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുവൈദ്യൻ	൨൨
൧൫. രാജാധിപത്യത്തിന്റെ മാധുര്യം—എൻ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുപണിക്കർ, വള്ളകുളം	൨൩
൧൬. കവിയുടെ നാകം (കവിത) വിദ്വാൻ, ടി. സി. യോധനാശൻ	൨൪
൧൭. അവളുടെ അവസാനകടം (ചെറുകഥ) കെ. ജി.	൨൫
൧൮. ഗ്രന്ഥവിഹാരം.	൨൬
൧൯. പുഞ്ചിരി—വിനോദശകലങ്ങൾ	൨൬
൨൦. പരസ്യങ്ങൾ.	

കുറിപ്പ്:—21-ാം പേജിന്റെ അവസാനത്തിൽ കാണുന്ന വര അവിടെ ആവശ്യമുള്ളതല്ല. ആ പേജിലുള്ള ലേഖനത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗം അടുത്ത പേജിൽ തുടൻ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

രണ്ടു കഥകൾ

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ വായിക്കുക.

വായനക്കാരുടെ വികാർങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തുന്ന രണ്ടു മികച്ച കഥകൾ.

“ജനറൽ മെർച്ചന്റ്”-പൊൻകുന്നം വി. എ. വർക്കി.

“കേശിനി”-വർക്കിൽ കെ. എൻ. കേശവൻ.

പ്രസാധകന്മാർ ഭയപ്പെടേണ്ടാ.

കടലാസിനു വില കൂടിയതുകൊണ്ടു ഭയന്ന് ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പ്രസാധകന്മാരും തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിൽ വിമുഖരാകേണ്ടതില്ല. ഞങ്ങൾ അച്ചടിക്കുവാനായി വരുത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യമായ കുറവ്, കടലാസിന്റെ വിലക്കൂട്ടൽ കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കുള്ള നഷ്ടം പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. വിസിറ്ററിംഗ് കാർഡ് മുതൽ പത്രങ്ങൾ വരെയുള്ള എല്ലാ അച്ചടിവേലകളും ഭംഗിയായി ചെയ്യുന്നു.

മാനേജർ, ഭാഗ്യോദയം പ്രസ്സ്,

പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ല.

ഭാഷാപോഷിണി

ചിത്രമാസിക.

ഭാഷാഭാഷാശാസ്ത്രമീശലകളെപ്പറ്റിക്കുവാൻ ശേഷിയും-ഭാഷാകൃതികളെപ്പറ്റിയും ഭാഷാജ്ഞാതൃക്കൾക്കായി നാ
 ഏകാദശഭാഷാഭാഷാശാസ്ത്രമീശലകളെപ്പറ്റിക്കുവാൻ ശേഷിയും-ഭാഷാകൃതികളെപ്പറ്റിയും ഭാഷാജ്ഞാതൃക്കൾക്കായി നാ

പുസ്തകം 44. }

1115 മകരം.

{ ലക്കം 6.

കേരളമാനം.

(മണികാഞ്ചി)

വെണ്ണിക്കുളം.

ജലലസദംബരേ, നീലരത്നാകരേ,
 ജയജയ വസുന്ധരേ; സർവ്വചേതോഹരേ!
 ഭൂതനന്ദബാലികേ, ഭൂലോകമാലികേ,
 ഭഗവതി, തൊഴാം, തൊഴാം, മഞ്ചികേ! നിൻപദം
 പ്രകൃതിരമണീയതേ, ഞങ്ങൾ തന്നമ്മയാം
 സുകൃതിനിയെഴുതുന്നതുമായിച്ചില നീ?
 മഴ മുകിലലിച്ചലിച്ചിങ്ങു പെയ്യിക്കവേ,
 പഴയ പടി പിന്നെയും കാർമ്മേഘമാക്കവേ,
 മലയുമലയാഴിയും മത്സരിക്കുന്നു, നിൻ
 മധുരതരകാന്തിക്കു മാറു കൂട്ടിടുവാൻ.

ജലലസദംബരേ, നീലരത്നാകരേ,
 ജയജയ വസുന്ധരേ, സർവ്വചേതോഹരേ!
 മതികവരുമാനില വിണ്ണിൽ പലേടവും
 ചിതറി വിളയാടുന്ന കാളാഞ്ചലിപ്പോൽ,
 മദഗജസഹസ്രങ്ങൾ കൂത്തടിച്ചുമാ
 മരതകമനോജ്ഞമാം സഹ്യാദ്രിസാനവിൽ.
 വിപിനതരരാജിയും വല്ലീശതങ്ങളും

കൃപയൊടുക്കിട്ടുന്ന നാനാ സുമങ്ങളെ
 അഴുകിലണിയുന്നോരു കന്നിൻ കമാരിമാ-
 രനവധി പൂച്ചൊത്തു പായുന്നു പോലകൾ
 ജലലസദംബരേ, നീലരത്നാകരേ,
 ജയജയ വസുന്ധരേ, സർവ്വചേതോഹരേ!
 പുഷ്പഖദമാലേയവാതം തലോടിട്ടും
 പൂക്കളി, ലനാരതം, പൂന്തടാകങ്ങളിൽ,
 പരിചിന്താട്ടു കേരളമാളിബിംബിപ്പതേ
 വരണനഗരത്തിനും കാന്തി ചാത്തും വിധം.
 നിരവധികഭാവുകും തൂവുന്ന പത്മതൻ
 പരിമുദ്രലസാരീയാം പച്ചനെൽപ്പാടവും,
 പരമരമണീയമാം രംഭാകദംബവും
 കുരുമുളകു വള്ളിതൻ പൂങ്കാവനങ്ങളും,
 ഹരിതമണി തിങ്ങുന്ന മകന്ദവുന്ദവും;—
 ഹരിഹരി! മനോജ്ഞം, മഹാർഷം, തവാലയം!
 ജലലസദംബരേ, നീലരത്നാകരേ,
 ജയജയ വസുന്ധരേ, സർവ്വചേതോഹരേ!



തിരുവിതാംകൂറിലെ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ.

അലോകകലാസംഗ്രഹത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനം.

(കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി ബി. എ. തിരുവനന്തപുരം.)

(സുകുമാരകലകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും ചിത്രകലയിൽ പ്രശസ്തരായ അവബോധവും പ്രണയമുള്ള ചുരുക്കം ചില മലയാളികളിൽ പരിഗണനയനുണ്ട് ഈ ലേഖനകർത്താവായ മി: പത്മനാഭൻ തമ്പി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രശസ്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പലതരം തികളും ഉപോൽബലകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് അഭിമാനത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടും കൂടിയതും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ശ്രീചിത്രാലയം, തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രകൃതിമോഹനരംഗങ്ങൾ, പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നികേതനമായ തിരുവിതാംകൂർ, മുതലായി അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും, വൈദേശികവർഷനകരുകൾക്കു കൈമാറിയതും, കലാപ്രബുദ്ധരുടെയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. അനന്തരഗുരുവായ ഈ അനുഗാഹിത കലാഖണ്ഡം, ചിത്രമെഴുത്തു രവിവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെയും, തത്പരിഭരങ്ങളായ ചിത്രരചനയിൽ അപ്രതിമനായ 'നിക്കോളാസ് റോറിക്കി' നെയും വിഷയമാക്കി ഇംഗ്ലീഷിൽ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി. തന്മൂലം സമയം കർ അസൂയപ്പെടേണ്ട പ്രസിദ്ധിയെ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 'എം. എ. പരമപിള്ള' എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന യശ്വന്തരനായ മി: കെ. പരമപിള്ളയുടെ പുത്രനായ മി: തമ്പിയുടെ ഈ ലേഖനം, മനോഹരമായിലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പ്രേമത്തെയും അവഗാഹത്തെയും പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. പോഷിണി വായനക്കാർക്ക് ഈ ലേഖനം വിജ്ഞാപനം രസകരവുമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.)

-പത്രാധിപർ

പുരാതനകേരളീയർ ചിത്രമെഴുത്തു്, ശില്പതന്ത്രം, മുതലായ സുകുമാരകലകളിൽ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. പ്രതിമാനിമാണവും, ചിത്രലേഖനവും; ഇന്ത്യയിലെ ഇതരഖണ്ഡങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കേരളത്തിൽ പ്രചാരപ്രചാരത്തിലിരുന്നിരുന്നു. കേരളീയരുടെ കലാകശലതയുടെ നിത്യസ്മാരകങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളുടേയും കൊട്ടാരങ്ങളുടേയും ഭിത്തികളിൽ ഇന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അടുത്തകാലത്തു് കലാപരമായി കേരളത്തിലും വിശേഷിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള "നവാഭ്യുത്ഥാന"ത്തിനും, ശ്രീചിത്രാലയം, രംഗവിദ്യാലയം എന്നീ കലാലയങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനും ശേഷം മാത്രമേ കേരളീയർ ആജ്ഞിച്ചിരുന്ന കലാസമ്പത്തിന്റെ മഹത്വം ലോകം അറിയുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

മൻനൂ സെപ്റ്റംബർ ൨൫-ാം തീയതി ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഉൽഘാടനം ചെയ്ത "ശ്രീചിത്രാലയം" ചിത്രകലയുടെ നിർമ്മാണസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാനും സത്യസന്ദർശങ്ങൾ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന ഒരു ദിവ്യലോകത്തേക്കു് പ്രേക്ഷകരെ ഉന്നയിക്കുന്നതിനും തികച്ചും പര്യാപ്തങ്ങളാണ്.



മി: കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി

ഈ മഹത്തായ കലാസ്ഥാപനം കേവല സൗന്ദര്യത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനും പരിപാവനമായ ആത്മാവിന്റെ അചഞ്ചലവും അനശ്വരവുമായ സത്തിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും കലാവബോധമുള്ളയാളുകളെ സഹായിക്കുന്നു. പരമാണിക ഈജിപ്തിലെ ചിന്തകന്മാർ കലാകാരന്മാരെ "ഉദ്ബോധകന്മാർ" എന്നത്രേ സംബോധന ചെയ്തപോന്നതു്. ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വത്തെ ശ്രീചിത്രാലയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അമൂല്യങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ശ്രീചിത്രാലയ

ത്തിന്റെ പരമവും പ്രധാനവുമായ ഉദ്ദേശ്യം കലാപ്രണയികൾക്കു സൗകര്യമുള്ളതെ വീക്ഷിക്കുന്നതിനും അതിൽകൂടി പരമാത്മസ്വരൂപന്റെ ചൈതന്യം ബോധപ്പെടുന്നതിനും, സഹായമാക്കുകയെന്നതാണ്. മഹാചിന്തകനായ പ്ലേറ്റോ ഒരു വസരത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി:—"സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക എന്നതു തന്നെ നമ്മെ സംസ്കാരമതികളാക്കിത്തീർക്കുന്നു."

ശ്രീചിത്രാലയത്തിൽ ഡാക്ടർ കസിൻ സിന്റെ അതിവിദഗ്ദ്ധമായ മേൽനോട്ടത്തിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ചുവർചിത്രങ്ങൾ പ്രേക്ഷകരുടെ ശ്രദ്ധയെ ഹൃദയാകർഷിക്കുന്നവയാണ്. മതപരമായ ആശയങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണമാണു് ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നതെങ്കിലും, കേരളീയ സംസ്കാരത്തിന്റെയും, ചരിത്രത്തിന്റെയും; കലയുടേയും അത്യുൽകൃഷ്ടനിർഗമങ്ങളായി അവ വളരെക്കാലം ശേഷിക്കേതന്നെ ചെയ്യും. ബുദ്ധമത ചിത്രകലയുടെ പ്രേരണാശക്തി, ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ ഭൂശ്യമാണു്. അവ കേരളകലയെ അജ്ഞാബാഗ്കലകളോടു സംയോജിപ്പിക്കുന്നു. അത്യന്തം ഉള്ളായ ചരിത്ര സമ്പത്തുകളുടേയും കലാവിഭവങ്ങളുടേയും പരിപാവന നികേതനങ്ങളായ പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരം, ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം, എന്നീ കലാസൗധങ്ങളിലെ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ ചരിത്രകാരന്മാരെയും പുരാണ വസ്തുവിജ്ഞാനാലയം കലാകരകളെയും ആകർഷിക്കുന്ന വിശുദ്ധ വിസ്തൃതികളാൽ പര്യാപ്തമാണു്. കേരളകലയുടെ മുൻപോലുള്ള മാതൃകകളായി അവ എന്നും എവിടെയും പരിലസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിശിഷ്ട ചിത്രങ്ങൾ കലാലോകത്തിൽ സംപൂജ്യസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നു. ഭാവസമ്പന്നങ്ങളും ഭക്തി പ്രകർഷങ്ങളും ആയ ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങളിൽ കലാപരിപൂർത്തിയും പ്രപഞ്ചതേജസ്സിന്റെയും, ആത്മീയ ലാവണ്യത്തിന്റെയും അവർണ്ണനീയമായ

ആവിഷ്കരണവും സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ ഭാരതവർഷത്തിന്റെ ബാഹ്യസൗന്ദര്യത്തെയും ആന്തരവൈകുണ്ഠത്തെയും ഒന്നുപോലെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ ആർഷതേജസ്സ് ഇത്ര സമഗ്രമായും, തീവ്രമായും, വണ്ണത്തിലും വരയിലും മറ്റൊരു ചിത്രകാരനും പകർത്തിയിട്ടില്ല. ഉജ്ജ്വലവികാരത്താൽ ദീപ്തമാണ് ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ. വണ്ണത്തിലും വരയിലും, ആശയാവിഷ്കരണത്തിലും കലാസൗകന്യത്തിലും മനോധർമ്മപ്രകടനത്തിലും, വികാരതീക്ഷ്ണതയിലും ഇവ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളാണ്. ബാഹ്യലോകത്തുനിന്നു ആദ്ധ്യാത്മികലോകത്തിലേക്കു പ്രേക്ഷകരെ ഉയർത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണത്രേ. ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് അതീതമായി മനുഷ്യാനില്ക്കുന്ന അവബോധത്തിനു് സാന്ദ്രാനന്ദം ഉളവാക്കുന്നതായ ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മതേജസ്സ് നാം വീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ആലേഖ്യങ്ങളിലുള്ള വികാരതീക്ഷ്ണപ്രേക്ഷകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൊടുംകാറ്റു വീശിക്കുന്നു. സപ്തവണ്ണ സങ്കലിതമായ ഒരു മഹാ തേജസ്സ് ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ പ്രോജപലിക്കുന്നു.



കാമദേവൻ.

ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലെ ചുവർചിത്രം.

ശ്രീചിത്രാലയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചുവർ ചിത്രങ്ങളിൽ സർവ്വോത്തമമെന്നു കരുതാവുന്നവ “ശിവനും പാർവതിയും” “ഹരിഹരൻ”, “അർജുനാർജുനൻ” “നടരാജൻ”, “കാമദേവൻ”; “നാരദൻ” “ഒരു വനിതയുടെ വേഷഭൂഷണം” മുതലായവയാണ്. ഹിന്ദുപുരാണങ്ങളിലെ ദേവന്മാരെയും ദേവിമാരെയും കഥാപാത്രങ്ങളെയും രംഗങ്ങളെയുമാണ് ആരാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുരാതന കേരളീയകലാകൗശലന്മാർ അവരുടെ മനോധർമ്മ

പ്രകടനത്തിനുവിഷയമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ചിത്രകലയിൽ പ്രശസ്തനായ പാടവം പ്രദർശിപ്പിച്ച തങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളിൽ അവരുടെ പേരുപോലും എഴുതി തന്മൂലം കീർത്തിനിലനിൽക്കുമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഈ ചിത്രകാരന്മാർക്കു് ലളിതകലകളോടുള്ള സ്നേഹവും, ഭഗവാനോടുള്ള ഭക്തിയും, മാത്രമേ പ്രേരകങ്ങളായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ കീർത്തിയെ ആജ്ഞിച്ചില്ല. ബഹു മതികളെ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. ലോകൈക ചിത്രരംഗത്തിൽ അദിതീയസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഈ ചിത്രങ്ങൾ രചിച്ചതു് ഭക്തന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യരായിരുന്നു. അവർ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു അലോക കലാസാമ്രാജ്യത്തെ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഭാരതീയസംസ്കാരത്തെ ഹൈന്ദവസംസ്കാരമാണല്ലോ. ഈ ചിത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു വികാരതീക്ഷ്ണതയും, സൗകന്യവും, “കലാപേലവത്ത്”വും, അനന്യ ലഭ്യമായ ഒരു വശ്യതയും ആണ് സർവ്വോപരി ഭൂശ്യമാകുന്നതു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലുള്ള ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ പതിനേഴും, പതിനേട്ടും ശതാബ്ദങ്ങളിൽ വരയ്ക്കപ്പെട്ടവയാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ചുവർചിത്ര



വനിതയുടെ വേഷഭൂഷാലങ്കാരം.

ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലെ ചുവർചിത്രം. ഒൻപതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്താണ് ഈ ചിത്രം വരയ്ക്കപ്പെട്ടതു്. അജ്ഞാതയിലെ ചിത്രങ്ങളേയും, അതിശയിക്കത്തക്ക മനോഹാരിത ഈ ചുവർചിത്രത്തിനുണ്ടെന്നു കലാനിരൂപകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ ചിത്രത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്.

ഏറുമാന്തർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരത്തിലുള്ള “നടരാജനൃത്തം,” അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു ചുവർചിത്രമാണ്.



നടരാജനൃത്തം.

ഏറുമാന്തർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ചുവർചിത്രം.

൧൬-ാം ശതാബ്ദത്തിലാണ് ഈ ചിത്രം എഴുതിയതു്. ഭാരതീയ ചിത്രകലയുടെ മൂലാഭിഷിക്തോദാഹരണമായി ഈ ചിത്രം അഭൂതരകീർത്തിയോടെ കലാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നു. വൃത്താകാരത്തിൽ ഉള്ള ഈ ചിത്രം ശിവന്റെ താണ്ഡവനൃത്തത്തെ അതിമനോഹരമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. തത്വപ്രതിബിംബനപരമായ ഈ ചിത്രം, ഭാരതീയകലാലതികയിൽ നിന്ദാ

നകാന്തി ചിതറി നിൽക്കുന്ന സുരഭില സുമമാണ്. ഹൃദയത്തിലെ അഗാധചിന്തകളും, അപ്രകാശിതാശയങ്ങളും സങ്കല്പസാമ്രാജ്യത്തിൽ സാധിതപ്രായമാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ട് മനോവൈഭവമുള്ള ഒരു അനുഗൃഹീത കലാകശലന്റെ ഉൽഫല്ലപ്രതിഭയുടെ ഉത്തമ പ്രതിഫലനമായ ഈ ചിത്രം, ആശയാൽ ആവൃതവും, സൗന്ദര്യസമ്പന്നതയാൽ സമുൽകൃഷ്ടവും അനന്തവിസ്തൃതവുമാകുന്ന അനുപമ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു് നമ്മെ നാം അറിയാതെത്തന്നെ ആനയിക്കുന്നു. ഉജ്ജ്വലവും, അതി തീവ്രവും ആയ വികാരത്താൽ ദീപ്തിമാണാണ് ഈ ചിത്രം. അജ്ഞാതമായ ഒരു മഹാശക്തിയെ, സുചന്ദ്രാവതിയിൽ, ഗ്രന്ഥാത്മ സംപൂർണ്ണയോടുകൂടി, ഈ ചിത്രത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണ് കലാകാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഒരൊറ്റ നോട്ടത്തിൽ ഈ ചിത്രത്തിലുള്ള കലാപൈഷ്ഠ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. നാടരാജന്റെ സജീവചിത്രമാണിതു്.

പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരത്തിന്റെ ഒത്തനടുക്കു് അംബരചുംബിയായിനിൽക്കുന്ന മനോഹരമായ ഉപ്പിരിക്ക മാളികയുടെ നാലാമത്തെ നിലയിലുള്ള ഭിത്തികളിൽ വരച്ചിരിക്കുന്ന നയനമോഹനങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ പൌരാണികചിത്രകലയുടെ മഹനീയതയെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു സനാതന മഹാസാമ്രാജ്യത്തിലേക്കാണ് ഈ ചിത്രങ്ങൾ നമ്മെ ആനയിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യഗോചരമല്ലാത്ത ഒരു ദിവ്യലോകത്തെ അവ സ്പഷ്ടിക്കുന്നു. സഹൃദയന്മാരുടെ സത്പരശ്രദ്ധയെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥതയിലേക്കു് അവ ആകർഷിക്കുന്നു. ജീവാത്മാവിന്റെ അത്യഗാധതയെ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവ തികച്ചും പര്യാപ്തങ്ങളാണ്. ഈ ചിത്രങ്ങൾ ഹൃദയംശതാബ്ദത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്.

പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരത്തിലെ ചുവർചിത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ “ഹരിഹരൻ,” “അർദ്ധനാരിശപരൻ,” “സംഗീതസദസ്സ്,” “നൽകശിലാമണിയായ നരരാജൻ” “ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കനകാഭിഷേകം,” “വേണുഗോപാലൻ” എന്നിവയാണ്. ൪ അടി നീളം, ൧൪ അടി വീതിയുള്ള “ഹരിഹരൻ” എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ഇടത്തു ഭാഗത്തു് വിഷ്ണുവിനെയും വലതു ഭാഗത്തു് ശിവനെയും കാണാം. “അർദ്ധനാരിശപരൻ” എന്ന ചിത്രത്തിൽ ശിവനെയും പാർവ്വതിയെയും ഒരേ രൂപമായിട്ടു്

സ്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ഐക്യതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.



അർദ്ധനാരിശപരൻ.

പത്മനാഭപുരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ചുവർചിത്രം.

ശ്രീപത്മനാഭ സ്വാമിക്ഷേത്രത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിന്റെ പുറമതിലിൽ രാമായണ മഹാഭാഗവതകഥകൾ അതിമനോഹരമായി ചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ചുവർചിത്രങ്ങളിൽ “രാജരാജേശ്വരി,” “മന്ദമൻ,” “അശ്വതുലനായ ശാസ്താവു,” “സുബ്രഹ്മണ്യൻ,” “വനിതയുടെ വേഷഭൂഷണം” എന്നിവ ഭാരതീയ ചിത്രകലയുടെ അഭിമാനസമ്പന്നമായ ഭൂതകാലചരിത്രത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം ഹൃദയംശതാബ്ദത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കിയ പായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും യാതൊരു കേടുപാടും കൂടാതെ ശോഭിക്കുന്ന ഈ ചിത്രങ്ങളുടെ മനോജ്ഞത തിരുവിതാംകൂറിലെ കലാസമ്പത്തിന്റെ മഹനീയതയെ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

ശ്രീചിത്രാലയത്തിലെ പത്താമതു് മുറിയിൽ അജ്ഞാ, ബാഗ്, എന്നീ ഗുഹകളിലെയും, കൊച്ചി, തിരിവിതാംകൂർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ കൊട്ടാരങ്ങളിലും കോവിലുകളിലും ഉള്ള ചുവർ ചിത്രങ്ങളേയും പകർപ്പുകൾ ആകർഷകമായ രീതിയിൽ സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മത

പരമായ ആശയങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥാത്മപ്രധാനമായ പ്രകാശനമാണ് ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ നാം ദർശിക്കുന്നതു്. “സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും, സദാചാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണചന്ദ്രമാണ് കല” എന്നുള്ള ജോർജ്ജ് ബർനാഡ്ഷയുടെ നിവ്വചനം, ഈ ചിത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണ്. രവിവർമ്മ ചിത്രങ്ങളിൽ നാം ദർശിക്കുന്ന ബാഹ്യ സൗന്ദര്യപ്രകാശനമല്ല ഈ ചിത്രങ്ങളിലുള്ളതു്. പ്രത്യുത, പരമാത്മസ്വരൂപന്റെ ഹസ്തമുദ്രയായ ദൈവിക ലാവണ്യമാണ് തത്പ്രതിബിംബനപരമായ ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ നാം വിക്ഷിക്കുന്നതു്. ഇവ ജീവാത്മാവിന്റെ അത്യഗാധതയെ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. “ചിത്രം മൗനാവലംബിയായ കവിതയും കവിത സംഭാഷണസമൃദ്ധമായ ചിത്രവും ആകുന്നു” എന്നത്രേ യമോൻസിസ് എന്നപൌരാണികയവനചിത്രകാരന്റെ അഭിമതം. അരക്ഷ



ശാസ്താവു്.

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ചുവർചിത്രം ഞ്ഞതിനുള്ളിൽ പ്രേക്ഷകന്റെ കണ്ണും കരളും ഈ ചുവർചിത്രങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അത്ഭുതശക്തി അവയുണ്ടു്. മനുഷ്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രാവേമുള്ള അദൃശ്യവും, അപരിമേയവും ആയ മഹാശക്തികളുടെ ഹൃദയസ്പർശമായ വിശിഷ്ടപ്രകടനങ്ങളാണ് സംസ്കാരോദ്ദീപകങ്ങളും, ഗ്രന്ഥാത്മസമൃദ്ധങ്ങളും ആയ ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ. ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങളിൽ ചിത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്രീകളെല്ലാം സൗന്ദര്യവ

തികളാണ്. പരമലാവണ്യ സംപൂർണ്ണമായ ഈ സ്ത്രീരൂപങ്ങളിൽ ആത്മീയ ചൈതന്യവും നാം വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. കലാലക്ഷ്മിയുടെ ആവാസരംഗമാണ്,

ൽ മാത്രം പ്രാഗത്ഭ്യം സിദ്ധിച്ചവരെക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ല. ആഗമങ്ങൾ, തന്ത്രങ്ങൾ മുതലായവയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രതിമാലക്ഷണങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമായിട്ടുള്ള

കലാകാരന്മാർക്ക് മാത്രമേ ഇത് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോ ദേവന്മാരുടെ പ്രതിമകൾക്കും ഏതെങ്കിലും അവയവങ്ങൾ വേണമെന്നും ഏതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള വേഷഭൂഷണങ്ങളും ആയുധങ്ങളും പരിവാരങ്ങളുമാണുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്നും മറ്റും തന്ത്രാഗമാലികളിൽ സനിഷ്ഠർഷം വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വിധികളെ അക്ഷരരൂപിണി അനുസരിച്ചാണ് ഈ ചുവർചിത്രങ്ങൾ ഏഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പരിഷ്കൃതങ്ങളായ വിവിധസാധനസാ



രാജരാജേശ്വരി.

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ചുവർചിത്രം

ഈ ചിത്രങ്ങൾ. വണ്ണസൗന്ദര്യം, അത്മസൗന്ദര്യം, രസസൗന്ദര്യം എന്നിവയുടെ ചേതോഹാരിതമായ രഞ്ജിപ്പാണ് ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ പ്രേക്ഷകർ ദർശിക്കുന്നത്. ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദം, ചക്രം, ഗദ, പത്മം എന്നിവ നിരീക്ഷകരുടെ മനസ്സിൽ ആത്മീയമായ പല തത്വങ്ങളേയും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. കൈകാലുകൾ, വിരലുകൾ, എന്നിവകൊണ്ട് കാണിക്കുന്ന മുദ്രകളും അത്മവത്തുക്കളാണ്. അത്മഭൂയിഷ്ടങ്ങളായ മുദ്രകൾ, പദാത്മങ്ങൾ, എന്നിവയെക്കൊണ്ടാണ് ഭാരതീയ ചിത്രകല സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്ന പരമാർത്ഥം ഈ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഭഗവദ്ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ പ്രേക്ഷകരിൽ ഭക്തിപ്രകർഷമുളവാക്കുന്നു.

ചിത്രമെഴുത്ത്, കവിത, എന്നീ രണ്ടു കലകളുടെയും സമ്മോഹനമായ സമ്മേളനമാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ ചുവർചിത്രങ്ങൾ. ഈ ചിത്രങ്ങൾ രചിച്ച കലാകാരന്മാരുടെ നൈപുണ്യം, ആന, കതിര, മുതലായ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളുടെയും, കട, കൊടി, മുതലായ നിർമ്മിത വസ്തുക്കളുടെയും ചിത്രങ്ങളിലെന്നപോലെ, മഹാവിഷ്ണു, ശ്രീകൃഷ്ണൻ, നടരാജൻ, പാർവ്വതി എന്നീ ദേവീദേവന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളിലും ഒന്നുപോലെ പ്രദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൈന്ദവപരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടുള്ള ദേവന്മാരുടെയും ദേവിമാരുടെയും ചിത്രം ഏഴുതുക എന്നുള്ളത് ആ ലേഖ്യവിദ്യയി

മഗ്നികൾ ഉപയോഗിച്ച് ആലേഖ്യനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ ചിത്രകാരന്മാർക്ക്, എത്രയോ ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വളരെ പരിമിതമായ സാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ച് കരിങ്കൽ ഭിത്തികളിന്മേൽ, സസ്വച്ചായങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു, ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചതെങ്ങനെ എന്ന് അതുഭൂതം തോന്നും. കണ്ണും, കയ്യും, കരളും ഒരേ വസ്തുവിൽ ഏകാഗ്രമാക്കി നിർത്തുവാൻ കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന പുരാതനചിത്രകാരന്മാർക്ക്, ചുവർചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നത്, വിനോദപരമായ ഒരു കലാവ്യവസായം മാത്രം ആയിരുന്നു. അവരുടെ



സുബ്രഹ്മണ്യനും നാരദനും.

ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ചുവർചിത്രം

നൈപുണ്യാതിശയം, അനാദൃശമാണ്. അവരുടെ കലാവൈഭവം അനുശോഭവുമാണ്; അവരുടെ ബുദ്ധിവൈഭവം അപൂർവ്വത്രേയസ്കരവുമാണ്. മൺകടത്തിലെ മണിദീപം പോലെ, ലോകരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ ശേഷിക്കുമായിരുന്ന കേരളീയരുടെ ആശ്ചര്യകരമായ ഈ കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ ശ്രീ ചിത്രാലയത്തിലും പത്മനാഭപുരം കൊട്ടാരത്തിലുമായി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കല്പിച്ചരുളിയ ശ്രീചിത്രഭൂപൻ സർവ്വോൽക്കർഷേണ വർത്തിക്കട്ടെ.

വിജയാ ടോക്കീസ് - കോട്ടയം.

മകരമാസത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ചില ചിത്രങ്ങൾ.

 അനാകണ്ഠിനാ അമൃതമഥനൻ ചന്ദ്രസേന ആനന്ദാശ്രമം		 അമരജേന്ദ്രാതി സീതാകല്യാണം ടാർസൺ അനാഥപ്പെൺ
--	--	--

കൺമയക്കുന്ന ഈ സ്വന്തച്ചലചിത്രങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുക - രസിക്കുക. സംഗീതമാധുരി ആസ്വദിക്കുക.

“വൃശ്ചികവർഷം,”

“നാഗാനന്ദം,”

ടോക്കി.

ഏറമംഗലം എം. എസ്സ്. കമാരൻനായർ. ബി. എ. എൽ. റാ. (ഗീതിക)

I

“എന്തൊരു മലവെള്ളപ്പൊക്കമാണകാലത്തിൽ, അന്തരിക്കയേയുള്ള മർത്യരീക്കലിശൃത്തിൽ!”

ഗ്രാമവൃദ്ധന്മാർപോലും കരഞ്ഞാരേവം, വീട്ടിൽ-പ്പുറമുഖത്തൊരുമുഴം, വൃശ്ചികപ്പെരുവെള്ളം! ഇടവപ്പാതിക്കൊതു മയ്യാദയുണ്ടായെന്നോ, പടിവാതുക്കൽവന്നൊന്നെത്തി നോക്കിയേയുള്ളു.

പാഴ്മണൽ വിരിപ്പിന്റെയരികിൽച്ചരിഞ്ഞൊരു പാവമായ് കിടന്നതാണിനദി നാലാം നാളിൽ! ജീവനും പാമ്പോറി മുഴുമ്മരും പാടി-ക്കേവലമൊരു ഭിക്ഷ പോലവേ ഗമിച്ചുനാൾ. ഇന്നതിർകവിഞ്ഞിതാ, വൻമരം ചോടേ പിഴ-തുണതരിലകളെത്തച്ചിരച്ചുലറന്തു!

കീഴ്പതിവുല്ലംപിച്ച ധിക്കാരപ്രവാഹമേ!
കീഴ്പോട്ടു പോകും നിനക്കില്ലല്ലോനിലതെല്ലം!”

II

അപ്പുഴയാണ്ടോടാണ്ടു വരണ്ടിട്ടൊരു ദിന,-
മല്ലമൊന്നയൻപോയ്; അതിനീശകാരങ്ങൾ!
അല്ലെങ്കിലയൽക്കാരിലുൽക്കർഷമല്ലം കണ്ടോ-
പല്ലലും നൈരാശ്യവും രോഷവും പതിവല്ലോ!
നിഷ്ജീവം കിടന്നതാണിത്രയും കാലം പാവം,
തജ്ജീവരക്തം വററാൻ വേനലും വരും നാളെ.

അത്യഗാധമായ്, രത്നാകരമായ്, അപാരമായ്,
നിത്യമായ് നിലകൊള്ളാ ഗംഭീരവാരാശിയിൽ
ലീനമാം ഹൃദയത്തോ, ടതിൽത്താൻ വിലയിപ്പാൻ
ധ്യാനനിഷ്ഠയാബാഹ്യസ്തരണാപേതം പായു-
മാനന്ദ കല്ലോലിനിയറിയുന്നീലാ പക്ഷേ,-
വേനലും വരൾച്ചയും വർഷവും സപ്തഷ്ടിയും!
രാപകലപാരമാമാഴിയേയുപാസിച്ചി-
യാപഗയൊരുമാത്ര തൽഭാവം പ്രാപിച്ചതാം!

III

നീരദനിയായി വാനിലും, അതിസൂക്ഷ്മ-
നീരാവികണങ്ങളായ് വായുമണ്ഡലത്തിലും
ഭംഗിയിൽത്തെളിമുത്തായ് തുണാങ്കരാഗ്രത്തിലും

തുംഗമംഗിരിശൃംഗം തോരമേ ഹിമമായും
വിവിധാവസ്ഥാഭേദം കൈക്കൊള്ളുമൊരേ ഭൂതം
വിപുലാബ്ധിയും ചെറുസരസ്സും സ്രവത്തിനും!!
കേവലമഹാ ബുദ്ധി വൈഭവാൽ ജനസ്സിന്റെ
പാവനതപവും, അന്തർാമിയാമേകതപവും,
അറിയാതന്ധപ്രായം വൃക്കിവിദ്യാസം മായം-
മറയിൽദൂർഗ്വൈതൃക്കുന്മാരക്കന്തേ മർത്യൻ!

നിശ്ചലപരമാത്മധ്യാനപാരമ്യം ശര-
ണിമ്നഗയ്ക്കാത്തോൽക്കർഷം നൽകി നിസ്സിമം!
(പക്ഷേ-
വരിഷ്ഠസാക്ഷാൽക്കാരംസാധിച്ചുനദിനാളെ
വരട്ടാരായ് നാം കാണ, മജ്ഞാനനിദാംലത്തിൽ!

ഭാഷാപ്രണയികളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു,
(പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, ചിറക്കടവ്.)

പല താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ‘നാഗാനന്ദം’ എന്ന ഒരു പുരാതന സാഹിത്യഗ്രന്ഥം കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കിളിപ്പാട്ടരീതിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതും, നാലു പദങ്ങൾ (അദ്ധ്യായങ്ങൾ) ഭാരതകൂടിയതുമാണ്. ഈ കവിത സരസവും, വാസനാഭാസുരവും ആയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രണേതാവ്, ആരാണെന്നോ, ഏതു കാലത്തു എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നോ യാതൊരറിവുമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതല്ല എങ്കിൽ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആകെക്കിലും ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ അറിയാമെങ്കിൽ ആയതു അറിയിച്ചു തരണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

എറണാകുളത്തുനിന്നു ഒരു പ്രസിദ്ധ കലാകാരനായ മി: പി. ആർ. ജോണിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന “ടോക്കി” എന്ന മാസികയുടെ പ്രഥമ ലക്കം അയച്ചുതന്നത് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സിനിമ പ്രണയികൾക്കു് പ്രത്യേകിച്ചും രസകരങ്ങളായ നല്ല ലേഖനങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും ഇതിൽ കാണുന്നു. ഈ സഹജീവിക്ക് ഞങ്ങൾ സകല വിജയങ്ങളും ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

BOOKS

YOU SHOULD READ

(AUTHOR, K. P. PADMANABHAN TAMPY B. A.)

RAVI VARMA, A short biography of the talented Indian Artist. (Price Re. 1)

NICHOLAS ROERICH. (A MONOGRAPH) A Full account of the life and life-work of the Master Artist and Apostle of Culture (Price Rs. 2—8—0)

GURUDEV NICHOLAS ROERICH. A pen-picture of Modern Artist philosopher (Price Re. 1—4—0)

SRI CHITRALAYAM. A brochure dealing with the collection of rare masterpieces of Asiatic Paintings in the Travancore State Art Gallery, with a special chapter on the famous Travancore Murals. (Price Re. 1)

BEAUTY-SPOTS OF TRAVANCORE. A series of pamphlets describing the beauty-spots of Travancore (Price As 6- per booklet)

These books are profusely illustrated and beautifully got up and have been highly spoken of by the Press and the intelligentsia.

N. B- A special discount of 10% to the subscribers of the “BHASHA POSHINI”

Order From

The Author,
NEW LODGE, CHETTIKULAMKARA,
TRIVANDRUM.

അൽഭുതദീപിലെ

ഐന്ദുജാലികൻ.

സംഭ്രമജനകമായ ഒരു നോവൽ. വില 8 അണ.

മാനേജർ, കേരളപബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി, പുളിക്കീഴ്—തിരുവല്ല.

ചെറുകഥ.

കളഞ്ഞുകിട്ടിയ ഡയറി.

(കെ. എൻ. ദത്ത്)

കൈയിൽ ഒരു തുകൽപെട്ടിയ മേന്തി അയാൾ എങ്ങനെന്നോ വന്നുചേർന്നു. പ്രായം ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തിനാലിൽ ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. രാവുണ്ണിമേനവന്റെ മുറിക്കു് തൊട്ടടുത്തുള്ള മുറിയിൽ ഏതാണ്ടു് ഒരു മാസത്തോളം താമസിച്ചു. രണ്ടുദിവസങ്ങൾക്കു് മുമ്പു അയാൾ പെട്ടെന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി.

ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ മൂന്നു ചൊടി ചൊട്ടപ്പം തികഞ്ഞ ഒരു യുവ കോമളൻ. അയാളുടെ ചിത്രം ഇപ്പോഴും എന്റെ മനോദർപ്പണത്തിൽ തെളിയുന്നു. നൈരാശ്യനിർഭരമായ ഒരു നരകജീവിതം അയാൾ ഏറെക്കുറെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കണം. വിഷാദാത്മകമായ അയാളുടെ മുഖഭാവം ആ വിവരം വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടു്. നിരുന്മേഷനായ ആ യുവാവിനെ ഞാൻ മിക്കവാറും കാണാറുള്ളതു് ചിന്താധീനനായിട്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ആ യുവാവു് കേവലം ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ സമീപമുള്ള ഒരു ജാലക പഴുതിൽ കൂടി നീലിമ പൂണ്ട നൈശാകാശത്തെ നോക്കി നെടുവീപ്പിപ്പിന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

അന്നും പതിവുപോലെ രാവുണ്ണിമേനവനെ ഞാൻ പാക്കിൽവെച്ചു കാണുക ഉണ്ടായി. “എന്താ, മി: മേനോൻ! നിങ്ങളുടെ അടുത്ത മുറിയിലെ താമസക്കാരനെ ഇങ്ങനെയായിക്കാണാറില്ലല്ലോ. ഒരുവേള അയാൾ ഇവിടേവിട്ടു പോയ്ക്കോയിരിക്കുമോ?” ഞാൻ സന്ധിതം ചോദിച്ചു. മേനോൻ മറുപടി പറഞ്ഞു:—“അങ്ങിനെതന്നെയാണു് എന്നിക്കും തോന്നുക. പക്ഷെ, എരിയുന്ന തീയിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചിട്ടാണത്രേ പുള്ളിക്കാരൻ പറപ്പെട്ടതു്.”

“ഉം.....എതു് സംഭവിച്ചു.” ഞാൻ ജിജ്ഞാസാഭരിതനായി ചോദിച്ചു.

മേനോൻ തുടർന്നു—“അയാളെ കാണാതാകുന്നതിന്നു് തലേദിവസം ഞാൻ എന്റെ പെട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങളെ ഒരോന്നായി വെളിയിലെടുത്തു് പ

രിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതേസമയം കുടിക്കുവാൻ അല്പം വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അയാൾ അവിടേക്കു് കടന്നുവന്നു. ദാഹം തീർത്തശേഷം മിണ്ടാതെ മടങ്ങി പോകേണ്ടതായിരുന്നു; പകരം അയാൾ നിലത്തു് കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ കൈയിലെടുത്തു് അതിൽ ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു് എന്നിക്കു് അഭിമുഖമായി ഇരുപ്പുറപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അനന്തരം പ്രസ്തുത ചിത്രം എന്റെ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു് എന്തോ വികാരവിഭ്രാന്തിക്കു് വിധേയനായാലെന്നപോലെ പതറുന്ന സ്വരത്തിൽ എന്നോടു ചോദിച്ചു “ഇതിൽക്കാണ്ണു ആൾ നിങ്ങൾ തന്നെയോ?” മിക്കവാറും പഴക്കം ചെന്നിരുന്ന ആ ഛായപടം ഞാൻ മെല്ലെ കൈയിൽ വാങ്ങി. കരൾ കത്തുന്ന ആ പൂർവ്വ കാലസ്മരണ പൂണ്ണിൽ അമ്പെന്നപോലെ എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിലേക്കു് അതിവേഗം തുളഞ്ഞു കയറുന്നതായി എന്നിക്കു് തോന്നി. ആ ചിത്രം എന്റെ വിവാഹ വേളയിൽ എടുക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. എന്നോടൊന്നിച്ചു വധുവിനെയും അതിൽ കാണാമായിരുന്നു. അനേക നാളുകളായി അണഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന എന്റെ പ്രതികാരാഗ്നി പൂർവ്വാധികം ശക്തിമത്തായി ജ്വലിച്ചുയന്നുതുടങ്ങി. ഇനിയും എന്തോ ഒരു കൃത്യംകൂടി ചെയ്തു് തീർക്കാതെ ബാക്കികിട്ടപ്പുള്ളതായി അന്ത്യകരണം എന്നെ ശാസിച്ചു. ഒരു പക ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ എന്റെ റുദ്രഭയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. ആ യുവാവിന്റെ ചോദ്യത്തിന്നുത്തരമായി ഇത്രമാത്രം ഞാൻ പറഞ്ഞു:—

“അതെ, അതു ഞാൻ തന്നെ”

ഇത്രയും പറഞ്ഞു തീർത്തതും കൈയിലിരുന്ന ആ ഫോട്ടോ പിടിച്ചു പിന്തിന്തിന്തിവെളിയിലേയ്ക്കുറിഞ്ഞതും ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞു. എന്റെ സമീപം ഇരുന്നിരുന്ന ആ യുവാവിന്റെ മുഖം വിവർണ്ണമായി. കണ്ണുകൾ ചുവന്നു. അയാൾ എന്തോ കൈയോ സ്വയം പിറുപിറുത്തു. ഒരു നെടു

നിശ്വാസത്തിന്നു് ശേഷം അയാൾ ആ മുറിവിട്ടു് വെളിയിലേക്കിറങ്ങി. പിന്നീടു് ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ എന്നിക്കു് കാണാതെന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.”

ആ പഴങ്കഥ അയാൾ പറഞ്ഞു് അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഇവയുടെ എല്ലാം പിന്നിലായി ഏതോ ചില നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ കളഞ്ഞു കിട്ടപ്പുള്ളതായി എന്നിക്കു തോന്നി. മനുഷ്യസഹജമായ ജിജ്ഞാസ അയാളെ തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ എന്നെ നിർബന്ധിച്ചു. എങ്കിലും യാതൊരു തന്റും കിട്ടാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ നിരാശനായി സ്വഗൃഹത്തിലേക്കുയാത്രയായി.

സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വൈദ്യുതവിളക്കുകളാൽ അവിടമെല്ലാം മണിമാലകൾ ചാത്തി.

ഞാൻ അധികം നടന്നില്ല. ഏതോ ഒരു വസ്തു എന്റെ കാലടികളിൽ തടഞ്ഞു. ഞാൻ അതെടുത്തു. ഒരു ചെറിയ ഡയറി!

കളഞ്ഞുകിട്ടിയ ആ ഡയറി ആരുടേതായിരുന്നു എന്നറിവാൻ ഉള്ള ശ്രമമായിരുന്നു ഞാൻ ആദ്യമായി ചെയ്തതു്. അല്പം അകലെയായി നിന്നിരുന്ന ഒരു ഇലകു് ഭിക്ഷു് പോസ്റ്റിനോടു് സമീപിച്ചു ഞാൻ ആ ഡയറി നിവർത്തു് നോക്കി. ഡയറിയുടെ ആദ്യത്തെ പേജിൽ തന്നെ ആ യുവാവിന്റെ പേരു് ഏറ്റവും ഭംഗിയായി എഴുതിയിരുന്നു. “എ. ആർ. ഗോപിനാഥൻ. ബി. ഏ.”

II

വീട്ടിൽ എത്തി ആ ഡയറിയുടെ ഒരു പുനഃപരിശോധനയ്ക്കു് തന്നെ ഞാൻ ഒരുവെട്ടു. അതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും കീറിയും മുഷിഞ്ഞും കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ചില വർഷങ്ങളായി അപ്പോഴുപോളുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല സഭവപരമ്പരകളുടെ ഒരു നീണ്ട ചരിത്രയാൽ ആ കൊച്ചു ഡയറിയുടെ താളുകൾ നിറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തം ശോകാത്മകവും നൈരാശ്യസമ്പൂർണ്ണവുമായ ഒരു അത്മകഥാസംഗ്രഹം തന്നെ ആയിരുന്നു അതു്. അതിലെ ചില പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഫെബ്രുവരി ൧൦-൧൯൦൩:— പരീക്ഷാനന്തരം കോളേജു് വിട്ടു് നാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ഞാൻ ഇന്നു് പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കു് സ്വഗൃഹത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അയൽവീട്ടിലെ “സുമതു്” എന്നെ കണ്ടയുടെ ഒടി എത്തി. “ഗോപിമേട്ട

ൻ എപ്പോൾ വന്നു, സുഖം തന്നെയല്ലേ?” എന്ന് അവൾ മനസ്സിൽ സമനപിതം എന്നോട് കശലം ചെയ്തു. നാലു സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എന്റെ വീടുമുറ്റത്തു കളിച്ചു നടക്കുമായിരുന്ന ആ ബാലികയും ഇപ്പോഴത്തെ സുമതിയും തമ്മിലുള്ള ആ കാരാന്തരം എന്നിൽ അതുതന്നെ അലങ്കരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ അംഗസൗന്ദര്യം എന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചു. സുമതിയുടെ തുന്ദുമാസം ശബ്ദമധുരമി-അവളുടെ നടത്തം, താഴ്ന്നു തിരികെ വന്നു—എന്നെ കോൾക്കൽ കൊള്ളിച്ചു. അവൾ എന്റെ ദൃഷ്ടികോണിൽ നിന്ന് മറയുന്നതു വരെ ഞാൻ അവിടെത്തന്നെ നിന്നിരുന്നെങ്കിലും നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. ഇന്ന് എന്റെ ജീവി

തത്തിലെ ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു ദിനമാണ്. മേയ് ൧-ാം തീയതി:—തലേ ദിവസം രാത്രിയിൽ നിദ്ര എന്നെ തീണ്ടുക പോലും ഉണ്ടായില്ല. സുമതിയുടെ സ്മരണ എന്നെ അനന്ദിപ്പിച്ചു. അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ഒരു കബേരകണ്ഠം, ഞാനോ ഒരു നിർമ്മലനൻ. സുമതിയുടെ കണ്മുമ്പിൽ ഞാൻ കേവലം ഒരു ഇറപ്പാളി മാത്രം. അവളെ മറന്നു കളയുവാൻ ഞാൻ തീവ്രയത്നം ചെയ്തു. പക്ഷെ, ആ വടം വലിയുടെ ഒടുവിൽ പരാജയം എന്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നു. മേയ് ൨൮-ാം നാൾ:—ഇന്ന് കിണറരികിൽ ഞാൻ കളിച്ചുകൊണ്ട് നിൽ

ക്കുകയായിരുന്നു. സുമതി വെള്ളം കോരവാൻ കടവുമായി അവിടെ വന്നു. “ഗോപിപ്പേട്ടൻ ഇപ്പോഴാണോ കളിക്കുന്നത്. മണി ഏകദേശം ഒന്ന് കഴിയാറായല്ലോ.” എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി ഒരു പുതുപുഞ്ചിരി തുകിയും കൊണ്ട് അവൾ എന്നെ സമീപിച്ചു. “അതിരിക്കട്ടെ സുമതി, നിന്നോട് ഒരു കാൽ പോലിച്ചുറിയണമെന്ന് വിചാരിച്ചിട്ട് നാളെയായി. വിസമ്മതമൊന്നും കാണുകില്ലല്ലോ?” “ഒന്നുമില്ല. ഗോപിപ്പേട്ടൻ എന്താണ് അറിയേണ്ടത്. ചോദിച്ചോളൂ” അവൾ ലജ്ജാസ്ഫുരിതയായി പറഞ്ഞു. അവളുടെ ആകർഷകമായ ചരിഞ്ഞനോട്ടം എന്നിൽ അതിരറ്റ ഒരു പുള്ളു ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. “സുമതി.....സുമതി ഞാൻ അവിവാഹിതനാണെന്നറിയാമല്ലോ” അതിലപ്പുറമായി എന്തെങ്കിലും ഉറിയുവാൻ ഞാൻ ശക്തനായിരുന്നില്ല. എന്റെ നാവ് വരണ്ടുപോയി. അധരങ്ങൾ വിറച്ചു. നമുക്കിരുന്ന കയായ അവളുടെ തല മെല്ലെ അല്ല ഉയർന്നു. “എനിക്ക് അതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടോ?” സുമതി ഇത്രമാത്രം ഉച്ചരിച്ചു. ജൂൺ ൧൭-ാം തീയതി:—ഇന്ന് കേൾക്കുവാനിടയായ കണ്ണുകൾക്കുമുമ്പെ വാൽ എന്റെ മനക്കോട്ടയെ പാടെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. സുമതിയെ വേറെ ഏതോ ഒരു ധനികനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചുവെത്രേ. സന്ധ്യയോടെ സമീപിച്ചു. സുമതിയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ എനിക്ക് സംഗതിയായി. അവളുടെ മുഖം മൗനമായിരിക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു. കണ്ണിൻ കണങ്ങൾ അവളുടെ കപോലങ്ങളെ നനച്ചിരുന്നു. അവളുടെ പണക്കൊരിപുണ്ട മാതാപിതാക്കന്മാർ ഒരു പടുകിഴവൻ അവളെ വാശത്തം ചെയ്തിരുന്നു. വാടിവിളർത്ത അവളുടെ മുഖം മലത്തിൽ നിസ്സഹായതയുടെ നിഴൽ പാടുകൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ജൂലായ് ൫-ാം തീയതി:—നാളെ ഏതാണ്ട് ഇതേസമയം സുമതി മറ്റൊരു വന്റെ ഭാര്യയായിത്തീരും. ജീവിതം എനിക്ക് അസഹ്യമായി തോന്നുന്നു. ഞാൻ സ്ഥലം വിട്ടുവാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. വൃദ്ധനായ എന്റെ മാതാവും എന്നെ അനുഗമിച്ചു. പാവം! സുമതിയുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമോ!

കൈരളികോശം.

ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു അഭിനവ നിഘണ്ടു.

സമ്പാദകൻ—വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്, തിരുവല്ല. ക്രൈസ്തവ സെസിൽ മുന്തൂ വശങ്ങളോളമുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു വില ഒന്നര ക. മാത്രം. സമ്പാദകനോടു ആവശ്യപ്പെടുക.

വിജയദീപിക.

സ്കൂൾഫൈനൽ

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കൊരു ഗ്രന്ഥം.

ഇക്കൊല്ലത്തെ (൧൯൩൯-൪൦) ഇ. എസ്സ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള മലയാളം പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളുടെയും വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും വിശദവും സുലളിതവും ആയ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും അടങ്ങിയ “വിജയദീപിക” എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഷ്ക്കരിച്ച പതിപ്പ് ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

വ്യാഖ്യാതാക്കൾ—വിദ്വാൻ, വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്.

ശാസ്ത്രീ മഹോപാദ്ധ്യായ കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠസ്വാമി.

ഈ പുസ്തകം ശരിയ്ക്കുപയോഗിച്ചാൽ ഇക്കൊല്ലം നിങ്ങൾ മലയാളത്തിനു പരാജിതരാകുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പു തരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സും, സമയവും, പണവും നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിജയദീപികയ്ക്കു ഇന്നുതന്നെ എഴുതുക. ഒറ്റപ്രതിക്കു രൂ. ൩. അഞ്ചിനു ഒന്ന് കമ്മീഷൻ. ഒറ്റപ്രതി ആവശ്യമുള്ളവർ ൧൧൪ ചക്രത്തിന്റെ സ്റ്റാമ്പയയ്ക്കുക.

Manager,
Kerala Publishing Company,
Pulikeezh—Thiruvalla.

൧൯൩൫ ജനുവരിൻ-ാം തീയതി:—
 ഞാൻ ഒരു പുഴവക്കിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആ വഴി കടന്നുവന്ന സുമതിയുടെ പിതാവിനെ എനിക്ക് കാണുവാൻ ഇടയായി. സുമതി അവളുടെ ഭർത്താവിനോടൊന്നിച്ചു പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്നതായും അവളുടെ പ്രിയതമനിൽനിന്ന് അത്യധികമായ ഉപദ്രവം അവൾക്ക് ഏൽക്കേണ്ടിവരുന്നതായും ഞാൻ അറിഞ്ഞു. പാവം! സുശീലയായ സുമതി അവളുടെ നിരാശാന്തകമായ പാഴ്ജീവിതത്തേ പഴിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം.

III

ഡയറിയുടെ ശേഷം ഭാഗം ഏതാണ്ട് പത്തു് പുറങ്ങളോളം പെൻസിൽ കൊണ്ടു് എഴുതപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. അവ മിക്കവാറും തേഞ്ഞും മാഞ്ഞും താളുകൾ കീറി താറുമാറായും ഇരുന്നിരുന്നതിനാൽ വ്യക്തമായി ഒന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, പിന്നാലെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന കുറിപ്പുകളിൽനിന്നു് ഗോപിനാഥൻ തന്റെ മാതാവിന്റെ മരണശേഷം ജോലി അന്വേഷിച്ചു പട്ടണത്തിൽ വന്നതായും നിത്യവൃത്തിക്കുപോലും വശമില്ലാതെ അനേക ദിവസങ്ങൾ ഉഴുന്ന് നടന്നതായും അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

൧൯൩൮ ഡിസംബർ ൧൧-ാം തീയതി:—ഇന്നുവരെ യാതൊരു പണിയിലും എനിക്ക് ഏല്പെട്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിശപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ റോഡുകിൽ കണ്ട ഒരു വീടിന്റെ ഇളം തിണ്ണയിൽക്കയറി വിശ്രമം തേടി. ഇരുപ്പുറപ്പിച്ച സമയം ഏറെ കഴിഞ്ഞില്ല; ആ ഗൃഹത്തിനുള്ളിൽനിന്നു് ഒരു സ്ത്രീ വെളിയിലേക്കിറങ്ങിവന്നു. എന്റെ കണ്ണുകളെവിശ്വസിക്കുവാൻ എനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ലാതായി. സുമതിതന്നെയോ അതു്! അവളുടെ ശരീരം നന്നേ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. ഇന്നവൾക്കു് സൗന്ദര്യമില്ല. പ്രസന്നതയില്ല; ചുക്കിച്ചിളിഞ്ഞ മുഖം, ഇഴയുപോലുള്ള നടത്തം; ജീവിതം തന്നെ വലിയൊരു ഭാരമായി അവൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കണം.

ഞങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ അന്യോന്യം ഇടഞ്ഞു. “സുമതി.....” ഞാൻ അറിയാതെ തന്നെ ശബ്ദിച്ചു പോയി. എന്റെ തൊണ്ട ഇടി. ഒരു പൂർവ്വകാലസ്മരണ ആലക്കിക ശക്തിയാലെന്നപോലെ ഞങ്ങളുടെ മസ്തിഷ്കത്തിൽക്കൂടി പാ

ഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. സുമതിയുടെ കഴിഞ്ഞ നേത്രങ്ങളിൽക്കൂടി അവളുടെ മങ്ങിയകവിൾതടഞ്ഞുലാക്കിക്കിഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന നിർലാലകളെ ആ സാധുപിസാരി തുമ്പുകൊണ്ടു തുടച്ചു. അവൾ എന്നെ ഗൃഹത്തിനുള്ളിലേക്കു് ആനയിച്ചു. ഇന്നത്തേ ഉച്ചഭക്ഷണം ആ ശുഷ്കഗാത്രയുടെ ശോഷിച്ച കൈകൊണ്ടു് എനിക്കു വിലമ്പിത്തന്നു. ആ സന്ദർഭം, ഞങ്ങളുടെ തപ്തഹൃദയങ്ങളെ ഏതാണ്ടു് അല്പം ആശ്വസിപ്പിച്ചു. സുമതി അവളുടെ ഭർത്താവിന്നു് എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. എനിക്കു നേരിട്ട ദുരഭ്യുത്തേക്കുറിച്ചു അയാളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

൧൯൩൮ ഡിസംബർ ൧൫-ാം തീയതി:—ഇന്നു് എനിക്കു ഒരു യൂറോപ്യൻ കമ്പനിയിൽ ജോലികിട്ടി. എന്റെ പട്ടിണി മിക്കവാറും എന്നെ വിട്ടു. ഭാഗ്യവേദന എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. എന്നാൽ, പാവം സുമതി.....?

൧൯൩൯ ഏപ്രിൽ ൧൯-ാം തീയതി:—വീടുവിട്ടു് എന്റെ കടങ്ങൾ എല്ലാം തീർക്കുവാൻവേണ്ടി കമ്പനിയിൽനിന്നു് ഒരാഴ്ചത്തേ അവധി വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി. സുമതി ഭർത്തുപരിത്യക്തയായി. ഇന്നു് അവൾ അവളുടെ പിതൃഭവനത്തിൽ രോഗശയ്യയേ അവലംബിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ സങ്കടകരമായ വാർത്തയാണു് സത്തുഷ്ടചിത്തനായി നാട്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്തതു്. അവളെ കാണുവാൻ പോകണമോ വേണ്ടയോ എന്ന പ്രശ്നം എന്റെ മസ്തിഷ്കമദ്ധ്യത്തിൽ വന്നു് വിലങ്ങിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.

ഏപ്രിൽ ൨൦-ാം തീയതി:—സുമതിയെക്കാണുന്നതിന്നു് തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. അതിരാവിലെ ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിലെത്തി. കഷ്ടമെ! അവളുടെ സ്ഥിതി ഏറെയും ശോചനീയമായിരുന്നു. എന്നെ കണ്ടയുടൻ അണയാറായ അവളുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും പ്രകാശമാനങ്ങളായി. തന്റെ പ്രിയതമൻ തന്നെ പുറം തള്ളുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ അശ്രുവാതുകൊണ്ടു് അവൾ സമഗ്ഗതം എന്നോടു പറഞ്ഞു. അവളുടെ ജീവിതവിനാശകൻ ഈ മഹാപാപി—ഞാൻതന്നെ—ആയിരുന്നു പോൽ. അന്നൊരു ദിവസം അവളുടെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിൽവെച്ചു് ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം സംസാരിച്ചതിൽ സംശയാലുവായ ഭർത്താവു്, സുമതിയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണത്രേ ഉണ്ടായതു്.

ഏപ്രിൽ ൨൩-ാം തീയതി:—ഇന്നു് പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കു് ദുഃഖഭ്രമിയുദ്ധമായ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു് സുമതി വിമോചിതയായി.

ഏപ്രിൽ ൨൪-ാം തീയതി:—എനിക്കു് ജീവിതത്തിൽ വലിയ വെറുപ്പുതോന്നിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ കമ്പനിയിലെ ജോലി രാജിവെച്ചു. വീടുവിട്ടു കടങ്ങൾ തീർത്ത് ശേഷം കൈയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണവുമായി മനുഷ്യശനിവാശനാത്മം ഒരു പയ്യടനം നടത്തുവാൻ ഉറച്ചു് ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു.

സെപ്റ്റംബർ ൩൦-ാം തീയതി:—ഇന്നു് ഞാൻ വീണ്ടും തിരിച്ചെത്തി പട്ടണത്തിൽ റോഡുകിലായി ഒരു മുറി വാടകയെടുത്തു് അതിൽ താമസം ഉറപ്പിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയാസ്വാസ്ഥ്യം എന്നെ വിട്ടുകുന്നില്ല. സുമതിയുടെ ആ ശോകാന്ത്യനാടകം എന്റെ കൺമുമ്പിൽ സദാ അഭിനയിക്കപ്പെടുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നി. അവളുടെ മോഹനാകാരം എന്നേ മണ്ണടിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ, ശക്തിയേറിയ മനുഷ്യശരം എന്നെ വിട്ടുകലുന്ന ഭാവമേ ഇല്ല.

നവംബർ ൨൮-ാം തീയതി:—ഇന്നു് അല്പം വെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനായി അടുത്തുമുറിയിലേക്കു ഞാൻ കടന്നുചെന്നു. അവിടെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ അതെ—അതു് സുമതിയുടേതു് തന്നെയായിരുന്നു. രാമുണ്ണിമേനവന്റെ പക്കൽ ആ ചിത്രം വരുവാനുള്ള കാരണം.....? ഞാൻ അയാളോടു് ചോദിച്ചു. എടാ ഭ്രാഹ്മീ! നീയോ സുമതിയുടെ ഭർത്താവു്? നിദ്ദോഷിയായ ഒരു പെൺകിടാവിന്റെ ജീവിതകണ്ണനാളത്തിൽ കത്തിവെച്ചു കൊലയാളി. നിന്റെ സമീപത്തു് ഇത്രയും ദിവസങ്ങൾ എനിക്ക് കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടി വന്നല്ലോ.

൧൯൩൯ നവംബർ ൨൯-ാം തീയതി:—ഇന്നു് ഞാൻ മുറി ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു നാളെരാവിലെ പട്ടണം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഉറച്ചു.

“കളഞ്ഞുകിട്ടിയ ആ ഡയറി”യുടെ അവസാനവാരികൾ മേൽ പറയപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. ഗോപിനാഥന്റെ പൊട്ടുന്ന വേവുളള അപ്രത്യക്ഷ ഹേതു നിസ്സാരം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമോ.....ആവോ.

കൈരളിയുടെ നിയമശാസ്ത്രം.

കേരളപാണിനിയുടെ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

(വിഭാഗം, വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി, എം. ആർ. എ. എസ്സ്)

കൈരളിയുടെ പണ്ഡിതനായ ഒരു നിയമകർത്താവെന്നുള്ള നിലയിൽ എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ തമ്പുരാന്റെ സ്ഥാനം അപ്രതിയമാണ്. ശാസ്ത്രീയവും നവീകൃതവുമായ നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമായ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും പുരോഗമനത്തെ പ്രാപിക്കും. എന്നാൽ ശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾ അതതു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ മാതൃകയുക്തവും കാലാനുകൂലവുമായ പുരോഗമനത്തെ തടയുന്നവയായിരിക്കരുതല്ലെന്ന്. ഈ തത്വം എല്ലാഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അത്യന്തം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. പാണിനിയുടെ വ്യാകരണം സംസ്കൃതത്തെ മൂലഭാഷയാക്കിത്തീർത്തത് പരക്കെ ഒരാക്ഷേപം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. കൃമ്യാനായ അഭ്യസനം കൊണ്ടു വശഗമാകേണ്ടതും കവികളുടെ നിരർത്ഥകതയെ തടയുന്നതുമായ ആ ശാസ്ത്രത്തെ സംസ്കൃതഭാഷസമാദരിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ലെന്ന് അത്യധികമായ നിർബന്ധമുണ്ട്. ആ ശാസ്ത്രപരിധിയെ ഉല്പാദിച്ചുള്ള യാതൊരു പ്രയോഗവും പണ്ഡിതന്മാർ ശരിയെന്നു സമ്മതിച്ചു തരികയും ഇല്ല. ഇതാണ് സംസ്കൃതഭാഷയുടെ കാലോചിതമായ പുരോഗമനത്തിനും വ്യാപ്തിക്കും സാരമായ പ്രതിബന്ധം. കാര്യമിങ്ങനെയാക്കെയാണെങ്കിലും മലയാളത്തിനും സ്വതന്ത്രമായി ചില ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾകൂടിയേ തീരുവെന്നു കേരളപാണിനി തീർച്ചയാക്കി. അവിടുത്തെ കലാപാടവവും ഗവേഷചതുരതയും നിരൂപണവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ജ്ഞാനാഗാധതയും കൂടി സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ വിജയം ക്ഷണേന സംപ്രാപ്തമായിത്തീർന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞു. കൈരളിയുടെ മഹാഭാഗ്യം! പ്രഥമ വ്യാകരണം, മദ്ധ്യവ്യാകരണം, ശബ്ദശോധിനി, കേരളപാണിനിയം, ഈ വ്യാകരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭാഷാഭൂഷണമെന്നു അലങ്കാരശാസ്ത്രവും വൃത്തമഞ്ജരിയെന്നു മന്ദോദാരാശ്വവും സാഹിത്യസാഹചര്യം ഗദ്യരചനശാസ്ത്രവും കേരളീയർക്കു ലഭിച്ചു.

കേരളപാണിനിക്കു മുമ്പും പിമ്പും ധാരാളം മലയാളവ്യാകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുന്പേയുണ്ടായവ ഗുണ്ടർട്ട്, ഗാന്തവെററ്, തുടങ്ങിയ ധാരമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും “ലീലാതിലകം” “കേരളകൗമുദി” എന്നീ കേരളീയ കൃതികളും ആയിരുന്നു. പ്രസ്തുത വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും കേരളപാണിനിയുടെ വ്യാകരണത്തിനും തമ്മിൽ സാരമായ പല വ്യത്യാസങ്ങളും വിശേഷങ്ങളും ഉണ്ട്. സാധിപ്പന്മാരുടെ വ്യാകരണം ഇംഗ്ലീഷിലും ലീലാതിലകം സംസ്കൃതത്തിലുമാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേരളകൗമുദി മലയാളത്തിലാണെങ്കിലും ഗർവ്വമാണ്. വിശിഷ്ട ഇവയിൽ ചിലത് സംസ്കൃത വ്യാകരണ തത്വങ്ങളേയും മറ്റു അവ്യക്തപ്രമാണങ്ങളേയും ആസ്പദമാക്കിയാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലയാളഭാഷയ്ക്ക് സംസ്കൃതം മുതലായ മറ്റുഭാഷകളുടെ സാഹചര്യംകൊണ്ട് ഗണ്യമായ പല അവസ്ഥാന്തരങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ദ്രാവിഡഗോത്രജനായ കൈരളിയുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായ വ്യാകരണം തമിഴിനെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം പൂർവ്വകരമായ വൈയ്യക്തരണന്മാർ വിസ്മരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനും പുറമേ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തനിവ്യാകരണങ്ങളുമല്ല. വ്യാകരണ വിഷയത്തിൽ അവ അപൂർണ്ണമെന്നു തന്നെ പറയണം. വിശിഷ്ട സാഹിത്യശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള രസം, ഗുണഭാഷങ്ങൾ, അലങ്കാരങ്ങൾ, ഇവയെക്കൂടി പ്രതിപാദനവിഷയങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളപാണിനിയായാകട്ടെ, വ്യാകരണകാര്യങ്ങളെമാത്രം ആധാരമാക്കിയും ആണ് അത്യന്തമായ “കേരളപാണിനിയം” രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രഥമവ്യാകരണാദികൾ അല്പേതാക്കളുടെ പ്രായവും പരിതസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ച് പലതായി തിരിച്ച് ലളിതമായി ഗ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സർവ്വോത്തമമായ

കേരളപാണിനിയത്തിൽ മലയാളഭാഷയുടെ സ്വതന്ത്രനില, അക്ഷരമാലയുടെ പൂർണ്ണ വ്യക്തവും ആയ രൂപം, ഭാഷയുടെ പടിപടിയായുള്ള ഉൽക്കർഷാപകർഷതകൾ, വിഭക്തികളുടെ പേരുമാറ്റം, പ്രകൃതി പ്രത്യയങ്ങൾ നിർണ്ണയം, സ്ഥാനഭേദം, ധാതുനിരൂപണം, ചുട്ടെഴുത്തു്, പക്ഷാന്തരചർച്ചകൾ, സ്വതന്ത്രാഭിപ്രായങ്ങൾ, ഇവ സമുചിതമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ബഹുധാപ്രസ്തുതവും പണ്ഡിതലാളനത്തിനു വിധേയവും, ആയി കൈരളിക്കു ലഭ്യമായ അമൂല്യനേട്ടമാണ് ഈ അസുലഭഗ്രന്ഥം. അതിനുശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മി: ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ. യുടെ “വ്യാകരണമിത്രം” സംസ്കൃതത്തേയും സാഹിത്യപണ്ഡിതനൻ ശ്രീ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകളുടെ “വ്യാകരണപ്രവേശിക” കേരളപാണിനിയമത്തേയും അവലംബിച്ചു രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാകയാൽ അവയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഒന്നു പറയണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും കേരളപാണിനിയം തന്നെയാണ് ഉത്തമവും സമാരാധ്യവുമായ വ്യാകരണശാസ്ത്രമെന്നു തികച്ചും അഭിപ്രായപ്പെടാം. ഈ മേന്മയാണ് അവിടുത്തേക്കു “കേരളപാണിനി”യെന്നുള്ള അനന്തമായ അപരനാമധേയം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇടയായിട്ടുള്ളതെന്നും പ്രസ്താവമത്രെ. ആകട്ടാകട്ടെ ഈ വ്യാകരണരചനയിൽ അവിടുന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്ന കലാകശലതയും പാണ്ഡിത്യവിചക്ഷണതയും മാതൃഭാഷാപ്രണയികളെ ആകമാനം ആനന്ദവാർദ്ധിയിൽ ആറാടിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെ അലങ്കാരസമൃദ്ധം, കവലയാനന്ദം മുതലായവയെ നിഷ്കൃഷ്ടമായി പരിശോധിച്ചും അവയിലെ സങ്കീർണ്ണമായ പ്രതിപാദനാഭിതയെ ചർച്ച ചെയ്തും മലയാളത്തിനാവശ്യമായ വിധം ക്രമീകരിച്ചും അലങ്കാരബീജങ്ങളും മറ്റും നവീനമാതൃകയിൽ നിർണ്ണയിച്ചു തരംതിരിച്ചും സുഗമവും ലളിതവുമായി ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാഭൂഷണം പഠിതാക്കൾക്കും കാവ്യകാരന്മാർക്കും ഒരുമലനിധിയും അവലംബഹസ്തവും ആയിത്തന്നെ പ്രശോഭിക്കുന്നുണ്ട്. വൃത്തരത്നാകരത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും മലയാളരീതിയെ ആധാരമാക്കിയും സംസ്കൃതവൃത്തങ്ങളേയും ഭാഷാവൃത്തങ്ങളേയും വേർതിരിച്ച് ലക്ഷ്യലക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള വൃത്തമഞ്ജരിയും ഉത്തമമായ ഒരു ശാസ്ത്ര

നിർവാണരംഗം

(കോട്ടൂർ നാരായണപിള്ള ബി. എ.)

കുളലളിതകളിർമധുരകാകളിലോലയാ
യണിനടനമാടുന്നഗ്രാമീണദേവത.
സ്മൃതിമധുരവിരതരചിന്താതരംഗിതം
പുളകിതമനോജ്ഞമീ നൃത്തപശ്യാത്തലം
മധുസുഭഗമഹിതരമലരണി നികഞ്ജകം
മുഴുലളിതമിളിതകളുകാകളിപൂജിതം.
പരിമുഴുലപരിലസിതപരിമള സമാവൃതം
തരളതരശിശിരമയവാരിളംവാഹകം.

കളിരിളകുമതിപലപലവനപരിചാലിതം
കനകമയകതിർലസിതപ്പാടപ്പരപ്പുകൾ.
കരൾകവരമരണകരകനകമയകാന്തി-
യിൽ

വിഭവസുമ്പുളകിതസരോജസരസ്സുകൾ
പ്രതിഫലിതഗഗനതലവിമലജലപേ-
ശലം
മലരണിയുമലയിളകുമോമനച്ചോലകൾ.

നമ്മു തന്നെയാണു്. നവീനവും മതുകാ
പരവുമായ അധുനിക ഗദ്യപ്രസ്ഥാനത്തി
നു് അദ്ധഃപേർഷണം ചെയ്തതു് ഇംഗ്ലീ
ഷഭാഷയാണെന്നു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്
ല്ലൊ. പദ്യമെഴുതുന്നതിനു പലേ ഭാഷക
ളിലും ശാസ്ത്രീയനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടു
ണ്ടെങ്കിലും ഗദ്യമെഴുതുന്നതിനു പറയത്ത
ക്കു നിയമങ്ങളൊന്നും ഇല്ല. അതിനാൽ
ഗദ്യരചന ശാസ്ത്രീയമായി സാധിക്കുന്നതി
നുവേണ്ടി രചിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യസാഹ്യം
അഭിനന്ദനവിധേയമെന്ന പോലെ നൂത
നവും ആണെന്നുള്ളതു് പ്രസ്തുതമാണു്.
ശരിയായും ഉത്തമമാതുകായുക്തമായും ഗ
ദ്യരചന നടത്തുന്നതിനു് ആവശ്യമായ എ
ല്ലാ നിദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയും ശാസ്ത്രീ
യമായ ചർച്ചകൾ ഇടകലർത്തിയും യഥോ
ചിതം ഉദാഹരണങ്ങളോടുകൂടിയും ആണു്
ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.
വിശിഷ്ടാ മാതൃകാപരമായ നിരൂപണ
സമ്പ്രദായം പ്രത്യേകം വിശദീകരിച്ചിട്ടു
മുണ്ടു്. ബഹുധാ കൈരളിക്കു മാന്യതയും
പുരോഗമനാവസ്ഥയും വരുത്തിയ അവിട്ട
നു് മലയാളസാഹിത്യക്ഷേത്രത്തിലെ അ
നശ്വരമണിദീപമായി ലാലസിക്കു ത
ന്നെ ചെയ്യുന്നു. വിശിഷ്ട അവിട്ടത്തെ അ
നന്യസാധാരണമായ ധീഷണാപാടവത്തേ
യും കലാകശലതയേയും സാഹിത്യമർമ്മ
ജ്ഞതയേയും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന പ്ര
ത്യായപത്രികകളായി പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രഗ്ര
ന്ഥങ്ങൾ പ്രശോഭിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

മലർമിളിതമുളകുനിരയണിലളിതവല്ലി-
യൊ-

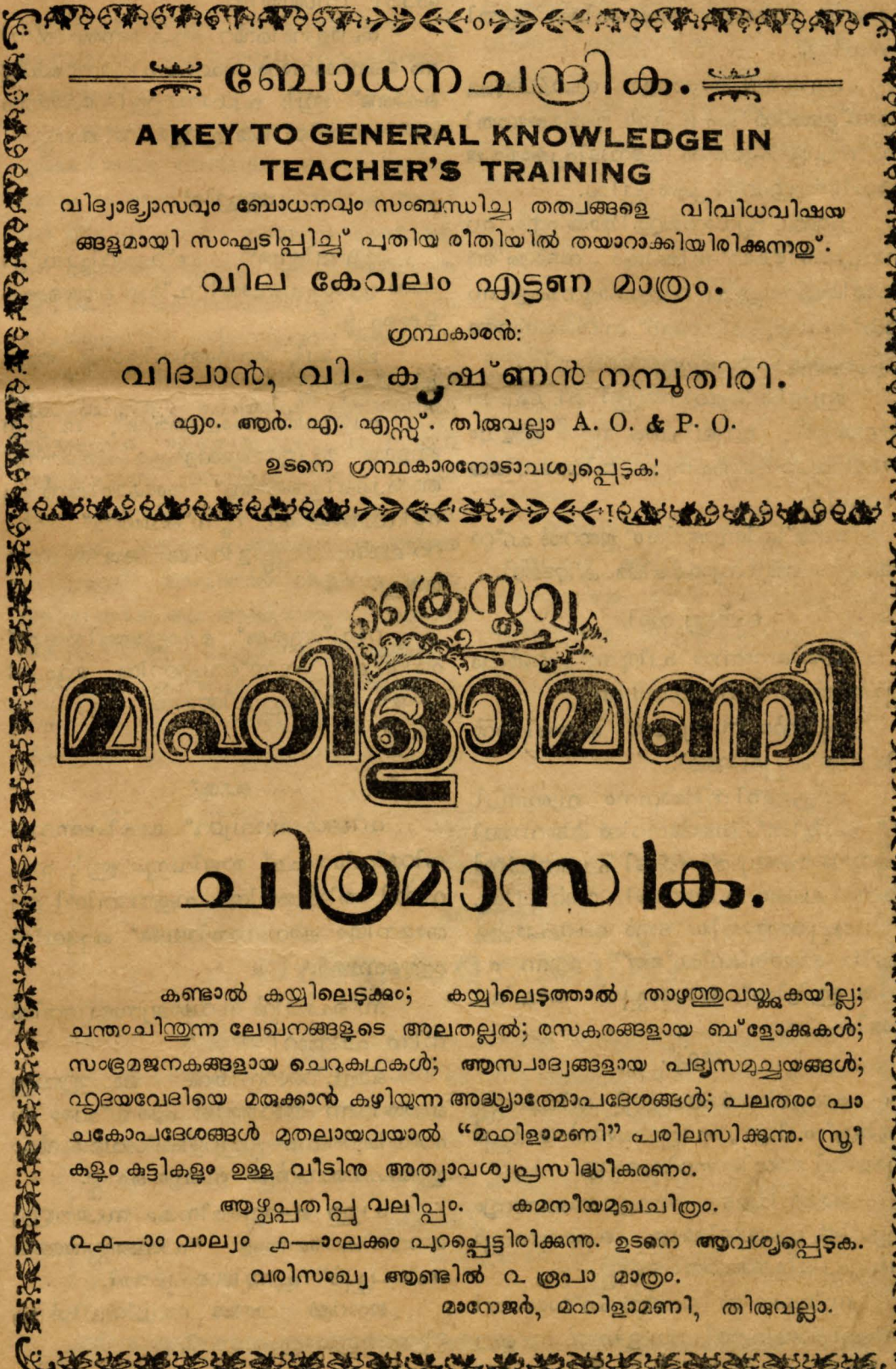
ത്തതികതുകമണിനടനമാടുന്നതരക്കലം,
കളിരിളകുമതിമുഴുലസുഭിലസമീരനാ-
ലനവരതമതിസരസമാലോലവിജിതം.

ഹരിതതരുതലയതുലരാഗം കലക്കിയി-
ട്ടുള്ളമളിനന്ദനമെന്നും കലാദ്രികൾ.
പരിമുദിതവൃദയപരിതൃഷ്ണയായ് നിത്യവും
വനതടിനിപാടിക്കുണങ്ങിക്കടന്നിടം.
ഗഗനതലമതിതരളതാരകത്താരിനാ-
ലനുദിവസമാനന്ദരോമാഞ്ചമാന്നിടം

അതിമധുരകവിതകളിയാട്ടമിബ്ബ്-
ഭൂമിയിൽ

അലയിളകിനിൽക്കുന്നശാന്തിതൻ-
സരഭം

മദഭരിതകടിലതവിളയ്ക്കും നഗരമേ!
അടീതൊഴുകനീയിസമാരാധ്യ വേദിയിൽ.
പരിമുദിതവൃദയ പരിരംഭേണോൽഭൂതസു-
പ്രഭതിരളമോമൽക്കലാപുണ്ണരംഗമേ!
നിരഘതരസുകൃതമയസായുജ്യകാന്തിയിൽ
സകലവുമലിയ്ക്കുന്നനിർവാണരംഗമേ!
അനവരതമവനിയൊരുനാകമായ് തി-
ത്തുനി
ജയ! ജയ! സമാരാധ്യഗ്രാമീണമഞ്ജിമേ!



ബോധനപത്രിക.

A KEY TO GENERAL KNOWLEDGE IN TEACHER'S TRAINING

വിദ്യാഭ്യാസവും ബോധനവും സംബന്ധിച്ച തത്വങ്ങളെ വിവിധവിഷയ
ങ്ങളുമായി സംഘടിപ്പിച്ചു് പുതിയ രീതിയിൽ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

വില കേവലം എട്ടണ മാത്രം.

ഗ്രന്ഥകാരൻ:

വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻ നമ്പൂതിരി.

എം. ആർ. എ. എസ്സ്. തിരുവല്ലാ A. O. & P. O.

ഉടനെ ഗ്രന്ഥകാരനോടാവശ്യപ്പെടുക!

മഹിളാമണി

ചിത്രമാസിക.

കണ്ടാൽ കയ്യിലെടുക്കും; കയ്യിലെടുത്താൽ താഴത്തുവയ്ക്കുകയില്ല;
ചന്തംചിതുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ അലതല്ലത്; രസകരങ്ങളായ ബ്ളോക്കുകൾ;
സംഭ്രമജനകങ്ങളായ ചെറുകഥകൾ; ആസവാദ്യങ്ങളായ പദ്യസമുച്ചയങ്ങൾ;
ഹൃദയവേദിയെ മരുക്കാൻ കഴിയുന്ന അദ്ധ്യാത്മോപദേശങ്ങൾ; പലതരം പാ
ചകോപദേശങ്ങൾ മുതലായവയാൽ “മഹിളാമണി” പരിലസിക്കുന്നു. സ്ത്രീ
കളും കുട്ടികളും ഉള്ള വീടിനു അത്യാവശ്യപ്രസിദ്ധീകരണം.

ആഴ്ചപ്പതിപ്പു വലിപ്പം. കമനീയമുചവിതും.

൨൧-ാം വാല്യം ൧-ാം ലക്കം പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉടനെ ആവശ്യപ്പെടുക.

വരിസംഖ്യ ആണ്ടിൽ ൨ രൂപ മാത്രം.

മാനേജർ, മഹിളാമണി, തിരുവല്ലാ.

1940-നവ വൽസരം-1940

1939-ലെ സർവ്വപ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

ജനുവരി

പൗരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു “നവപ്രസ്ഥാനം” നടപ്പിലാക്കുവാനുള്ള ജപ്പാന്റെ ശ്രമത്തെ അമേരിക്ക പ്രതിഷേധിച്ചു.

ബ്രിട്ടനുള്ളിടത്തോളം കേവലപാടുള്ള സബ്മറൈൻ കപ്പലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ആംഗ്ലോ-ജർമ്മൻ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ജർമ്മനി ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഹ്രസ്വ പ്രധാനമന്ത്രിയായ എം. ഡലാഡിയർ കോഴ്സിക്കായും വടക്കേ അമേരിക്കയിലുള്ള ഫ്റഞ്ചുകോളനികളും സന്ദർശിക്കുകയും, ഫ്റാൻസ് സശക്തമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുമുണ്ടായി.

ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി മി: ചേമ്പർലെയിനും, ഫാലിഫാക്സ് പ്രഭുവും റോമിലെത്തി മാർപാപ്പാ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു.

ബാഴ്സിലോണിയാ ജനറൽ ഫ്റാങ്കോയുടെ സൈന്യശക്തിക്കു കീഴടങ്ങി.

ഫെബ്രുവരി.

പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ദിവംഗതനായി.

ജപ്പാൻസൈന്യങ്ങൾ ഹെയിനാൻ ദീപിൽ കപ്പലിറങ്ങി.

ആക്രമണിനിരോധനം സബ്സിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനു കടവാങ്ങിക്കാവുന്ന സംഖ്യ രണ്ടോടൊന്നു പവനിൽനിന്നു വരെ ലക്ഷം പവനായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

മുപ്പത്തയ്യായിരം ടൺ കേവലപാടുള്ള “കിംഗ് ജോർജ്ജ് ഫിഫ്ത്” എന്ന പുതിയ ബ്രിട്ടീഷ് യുദ്ധക്കപ്പൽ കടലിലിറങ്ങി.

മാർച്ച്.

കാർഡിനൽ പച്ചെല്ലി തിരുമനസ്സ് കൊണ്ട് പീയൂസ് പന്ത്രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പായായി അധിരോഹിക്കപ്പെട്ടു.

ജർമ്മനിയുടെ ആക്രമണസൈന്യം പ്രേഗിൽ പ്രവേശിക്കയും ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിലേക്കു കയറുകയും ചെയ്തു.

സ്വെഡൻ ജനറൽ ഫ്റാങ്കോയ്ക്കു കീഴടങ്ങി. “റിപബ്ലിക്ക് ഓഫ് സ്വെ

ഡൻ” അവസാനിച്ചു.

ടെറിറ്റോറിയൽ സൈന്യശക്തി ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന (൪൩൦൦൦൦ പേർ) നിശ്ചയിച്ചു.

പോളണ്ടിന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ സഹായവാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ബ്രി: പ്രധാനമന്ത്രി കോമൺസ് സഭയിൽ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തു.

ഏപ്രിൽ

എംലിബ്രൺ ഫ്റഞ്ചുറിപ്പബ്ളിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായി വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ഇറ്റലി, ആൽബേനിയായെ ആക്രമിച്ചു ജയിച്ചു.

പത്തുവർഷക്കാലത്തേക്ക്, നിട്ടിഷ്കളായ മുപ്പതുരാജ്യങ്ങളാകുമിക്കുറുത്തേന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്കൻ പ്രസിഡണ്ടായ മി: റൂസ്വെൽറ്റ് ഫിററ് ലക്ടർ, മുസ്സോളിനിക്കും ഒരു സന്ദേശമയച്ചു.

റീച്ച്സ്റ്റോക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ച് ഫിററ് ലക്ടർ, റൂസ്വെൽറ്റിനു മുമ്പടിയായി ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗം ചെയ്തു.

മെയ്

വിദേശസോവ്യറ്റ് കമ്മീഷണറായ ലിററ് വിനോഫ് രാജിവച്ചു. ബ്രി: ചക്രവർത്തി തിരുമേനിയും ചക്രവർത്തിനി തിരുമേനിയും കാനഡയിലേക്ക് കപ്പലിൽ എഴുന്നള്ളി.

സ്വെഡൻ സർവ്വരാജ്യസഖ്യത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറി.

മെഡിറ്ററേനിയൻ ഭാഗത്തുവച്ചുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധത്തിൽ പരസ്പരം സഹായിക്കുമെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും തുർക്കിഗവണ്മെന്റും സഖ്യം ചെയ്തു.

പത്തു കൊല്ലത്തിനകം സ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിക്കാമെന്നുള്ള “പാലസ്തൈൻ വെററ് പേപ്പർ” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ജനറൽ ഫ്രാങ്കോ മാഡ്രിഡിൽ കൂടി ജൈത്രയാത്ര നടത്തി.

ഇറ്റലിയും ജർമ്മനിയും തമ്മിലുള്ള സൈനികസഖ്യത്തിനു ജർമ്മനിയിൽ വച്ച് ഒപ്പുവച്ചു.

ജൂൺ

തെറിസ് എന്ന അന്തർവാഹിനി കപ്പൽ മുങ്ങിയതുമൂലം നാലു പേർ മരിച്ചു. അമേരിക്കാസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു ചക്രവർത്തി തിരുമേനിയും ചക്രവർത്തിനി തിരുമേനിയും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി.

ജൂലായി.

ചൈനയിൽ ജപ്പാനുള്ള അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് ടോക്കിയോയിൽ വച്ച് ആംഗ്ലോ ജാപ്പനീസ് കോൺഫറൻസ് നടന്നു. ഫെബ്രുവരി-ലെ വാണിജ്യയുടമ്പടിപ്രകാരം അമേരിക്ക ജപ്പാനു ആരുമാസം മുൻപ് പ്രതിഷേധനോട്ടീസ് കൊടുത്തു.

ഓഗസ്റ്റ്.

റഷ്യാ-ജർമ്മൻ വാണിജ്യയുടമ്പടിക്ക് ഒപ്പുവച്ചു.

ഡാൻസിംഗിലെ ഭരണമേധാവിയായി ഫിററ് ലക്ടർ, ഹെർഫോർഡ്സിന്റെ നിയമിച്ചു. റഷ്യാ-ജർമ്മൻ അനുകൂലമെന്നു സന്ധിമോസ്കോയിൽ വച്ച് ഒപ്പുവച്ചു.

അടിയന്തിരാധികാര നിയമം ബ്രി: പാർലിമെന്റിൽ പാസ്സായി.

സെപ്റ്റംബർ.

ഇറ്റാലിയൻ സൈന്യങ്ങളെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ച് കിരീടാവകാശിയായ രാജകുമാരൻറയും മാർഷൽ ഗ്രസ്സാനിയുടെയും കീഴിലാക്കി. ജർമ്മനി, പോളണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചു.

ബ്രിട്ടനിൽ സൈന്യശേഖരണം ജർമ്മനിക്ക് ബ്രിട്ടൻ അന്ത്യശാസനം നൽകി.

നവംബർ രാവിലെ ൧൧ മണിക്ക് ബ്രിട്ടനും ന്യൂ മണിയിൽ കഴിഞ്ഞു ഫ്രാൻസും ജർമ്മനിയോടു യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. റഷ്യ പോളണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചു.

ഡിസംബർ.

റഷ്യയും ലിത്വേനിയയും തമ്മിലും ബ്രിട്ടനും ഫ്രാൻസും, തുർക്കിയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസഹകരണസന്ധിക്ക് ഒപ്പുവച്ചു.

നവംബർ.

മൂന്നിപ്പതിൽ വച്ച് ഫിററ് ലക്ടർ കൊല്ലുവാൻ ഉണ്ടായ ബോംബേറിൽനിന്ന് ഫിററ് ലക്ടർ രക്ഷപെട്ടു.

റഷ്യ, ഫിൻലണ്ടിനെ ആക്രമിച്ചു.

ഡിസംബർ

പാർലിമെന്റിന്റെ രഹസ്യസമ്മേളനം കൂടി.

റഷ്യയെ സർവ്വരാജ്യസഖ്യത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു.

തുർക്കിയിൽ ഭയങ്കരമായ ഭൂകമ്പവും വെള്ളപ്പൊക്കവും കൊടുങ്കാറ്റും.

അണിയറയിൽ.

(ഉപഗ്രഹം)

നമ്മുടെ ഭൂഷികൾക്കു വിഷയമാകാത്തവയും എന്നാൽ ആകേണ്ടവയുമായ ചില സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് അണിയറ. അണിയറയിൽ എത്ര നടക്കുന്നുവെന്ന് അറിയുവാൻ ജിജ്ഞാസയില്ലാത്തവർ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നാടകക്കാരാണ് അണിയറ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. അവർക്കായിരുന്നു അതിന്റെ ആവശ്യവും. നിങ്ങൾ നാടകം കാണുവാൻ രണ്ടോ പത്തോ രൂപാ മുടക്കിയിരിക്കാൻ വാങ്ങി മുൻനിരയിൽ കസേരയിൽ കർട്ടൻ പൊങ്ങുന്നതും നോക്കി അങ്ങനെയിരിക്കുകയാണ്. അണിയറയിലേന്തോ ഘോഷങ്ങളും ബഹളങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരിടത്തു പൗഡറിട്ടുന്ന വിദ്വാൻ, മറ്റൊരിടത്തു കത്തിയുമായി മുഖം വടിക്കുവാൻ യൂതി കൂട്ടിയിരിക്കുന്ന രാജപ്പാർട്ടിക്കാരൻ, മറ്റൊരിടത്തു തല ചികകയോ “ടൈപ്പ്” ടിക്കുകയോ ജമ്പർ തിരിയുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ട്രീപ്പാർട്ടിക്കാരനോ കാരിയോ പല വണ്ണങ്ങളായവർ ഇട്ടു നോക്കുന്ന വിദ്വേഷകനും സൂത്രധാരനും വിളക്കു തെളിക്കുന്നവനും എല്ലാംകൂടിയായ, സ്റ്റേജിലെ നിതാന്തസേവകനായ നാണം കെട്ട വേഷക്കാരൻ-ഇവരെല്ലാം കൂടി അവിടെ ഒരു തിരക്കാണ്. പ്രധാന വേഷക്കാരൻ വന്നിട്ടില്ലെന്നറിഞ്ഞു സംഭ്രാന്തനായ മാനേജരുടെ പരക്കം പായുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള കോലാഹലങ്ങളൊന്നും നാം അറിയാതെയിരിക്കുകയാണ്. ഒടുവിൽ സകല പ്രേക്ഷകരുടെയും ക്ഷമയുടെ നെല്ലിപ്പലക കാണാറാകുമ്പോൾ, കർട്ടൻ പൊങ്ങുന്നു. ഒരുപാടും ഘോഷവും വേഷക്കാരന്റെ ചാടിപ്പാടിയുള്ള വരവും ഉണ്ടാകുന്നു. നാടകം ക്രിസ്തുചരിതമാണെന്നിരിക്കട്ടെ. മഹാസാത്വികനായ ക്രിസ്തുഭാവന്റെ വേഷമെടുത്തു താൻ ക്രിസ്തുവാണെന്നു സ്വയം സങ്കല്പിച്ച് വേദികയിൽ നിന്നു ഗിരിപ്രഭാഷണം നടത്തിയ വേഷക്കാരന്റെ പുറകെ നിങ്ങൾ ഒന്നു അണിയറയിലേക്കു ചെന്നു നോക്കുക. അപ്പോൾ കാണാം ആ ക്രിസ്തു വേഷക്കാരൻ തന്റെ തനി സ്വഭാവം പുറത്തു കാട്ടി, പത്രോസ് അപ്പൊസ്തലനുമായി ഒരു മുറിബീഡിക്കു വഴക്കുണ്ടാകുന്നതും വേണ്ടിവന്നാൽ കരണക്കുറി തടവുന്നതും.

ഒരിക്കൽ കണപമഹർഷിയുടെ താടിമീശ മുഴുവൻ അണിയറയിൽ വച്ചു ശകുന്തളയുടെ തോഴിമാരിൽ ഒരുവൾ വലിച്ചു പറിച്ച് കളകയാൽ വേറെ മീശ കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ കർട്ടൻ പൊക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നു. പക്ഷതി അണിയറയിലും പക്ഷതി വേദികയിലുമായി ആ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുന്ന ഹാമോണിയക്കാൻ മാത്രമാണ് ഇതിനെല്ലാം സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നത്.

ഈ ലോകം തന്നെ ഒരു നാടകമായതുകൊണ്ടാണ് നാടകക്കാരുടെ കാര്യം ആദ്യം പറഞ്ഞത്. നിങ്ങൾ വഴിക്കു വച്ച് ഒരു അപരിചിതനെ കാണുന്നു. ആൾ വളരെ മനസ്സമായി വസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തലയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് പത്തു രൂപയെങ്കിലും വില വരുന്ന ഒരു കസവുനേയ്യുതാണ്. ആകപ്പാടെ വളരെ സരസനായിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ അണിയറയിലേക്കൊന്ന് എത്തിനോക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ നിന്നു അമ്പരക്കും. രണ്ട് ഉണക്കക്കപ്പക്കുഷണവും കുറെ പഴങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമുമാണ് ഏറ്റവും താഴത്തെ അണിയറയിലുള്ളത്. അതിന്റെ മുകളിലത്തെ അണിയറയിൽ ഒരു അക്ഷരത്തിന്റെ ഗന്ധവും കൂടിയില്ല. എല്ലാം ഊഷരപ്രദേശം. കറേക്രൂടി മുകളിലുള്ള അണിയറയിൽ തലച്ചോറിനു പകരം വെറും ചെളിയായിരിക്കും കാണുക. കസവുനേയ്യതിന്റെ അ

ണിയറക്കഥ അലക്കുകാരനോടുള്ള വായ്പയിലാണ് അവസാനിക്കുക. അമ്പോ! അണിയറയിലും വെളിമുറത്തുമുള്ള വൃത്യാസങ്ങൾ!

നിങ്ങളുടെ ഒരു ബഹുമാന്യസ്നേഹിതന്റെ വസതിയിലേക്കു ചെല്ലുക. ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്വീകരണം ലഭിക്കുന്നു. പക്ഷേ അണിയറയിലിരുന്ന് ഒരു സതപം പ്രാകുന്നുണ്ടായിരിക്കും; ഒരു അക്ഷരശൂന്യമായ ഭാര്യ. അവിടെ നിന്ന് ഒരു അടികലശലും കഴിഞ്ഞു പരാജയപ്പെട്ടു മടങ്ങി വന്ന ഗൃഹനായകനാണ് നിങ്ങളെ സൽക്കരിച്ചത്! നിങ്ങൾ ശുദ്ധാതിക്കാരൻ, ഇവയെല്ലാം നേരാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പരിഷ്കൃതനഗരത്തിലെ ഒരു വൻ പിച്ച് ഹോട്ടലിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക. മാർബിൾ മേശകളും വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളും വില കൂടിയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അതിന്റെ അണിയറയിലോ കഷ്ടരോഗികൾവരെയുള്ള പാചകന്മാരും ജനിച്ചതിൽ പിന്നെ കളിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വെള്ളം കോരുകാരും സർവ്വരോഗാണുനിർഭരമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു നടക്കുന്ന അടുക്കളച്ചണ്ഡാലികളും. നിങ്ങൾക്കു കോളറാ പിടിക്കാത്തതു അതുതന്നെ തന്നെയായിരിക്കും.

കച്ചേരിയിലും ജയിലിലും പത്രമാഫീസിലും ആശുപത്രിയിലും, വ്യവസായശാലയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽപോലും അണിയറയുണ്ട്; അവിഭാജ്യഘടകമായ ഒരു അണിയറ!

—)X(—

പ്രേമപ്രവാഹം

അഥവാ

ഭക്തകുചേലൻ.

കണ്ടാൽ കണ്ണുനീറും; വായിച്ചാൽ കരളലിയും; വള്ളത്തോൾ, റാവുസാഹിബ് എ. എം. ചെറിയാൻ മുതൽപേരുടെ അവതാരികയോടു കൂടിയത്. കരയാതെ ഈ പുസ്തകം വായിച്ചവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലതെന്നു.

വില വളരെ കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ഒറ്റപ്രതിക്ക് രൂ. ൪. മാത്രം.

മാനേജർ,

മഹിളാമണി ബുക്കഡിപ്പോ,
തിരുവല്ല.

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ജ്യോതിഃശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും.

ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മനുഷ്യാവയവങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം.

(പി. ആനന്ദൻ, പാമ്പാടി)

“യുൽജ്ഞാനംശ്രേഷ്ഠതരം
തദ്വക്രേഷ്യതത്വദർശനം ലോകേ
ജ്യോതിഷതന്ത്രാത്മതത്വം
ദർശനമായാതിജ്യോതിഷതത്വം”

എന്നാണ് അഭിജ്ഞമതം. ലോകത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠതരമായ അറിവ് ഏതൊന്നാണോ, അത് തത്വദർശനമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ തത്വദർശനം ജ്യോതിഷാസ്ത്രം വേണ്ടതുപോലെ അഭ്യസിപ്പാൻ സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. തന്നിമിത്തം ജ്യോതിഷം വലുതായ ഒരു തത്വശാസ്ത്രമായി വിചാരിക്കണം എന്നാണ് മേലുദ്ധരിച്ച പദ്യത്തിന്റെ താല്പര്യം.

ജ്യോതിഷതന്ത്രത്തിൽ ഫലഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച ലക്ഷണം പറയുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. ഇതു പറയുന്നതു കേട്ടാൽ വളരെ അത്ഭുതം തോന്നും. “സ്തേവ” മൂലമാണിപ്രകാരം ഫലം പറയുന്നത് എന്നുകൂടി ചിലർ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലേക്കു പ്രത്യേകമായി ലാജ്യമെന്നു എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ട്. ലാജ്യമെന്നപ്രകാരം ലക്ഷണം പറയുന്നതിന് രാശിഗ്രഹനിലകളെ ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇതിനു പ്രകാരമായി വേണ്ടത് പ്രകൃതിചിന്തനമാകുന്നു. ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഗന്ധം, ഇവമൂലം “അഭ്യുത്പാദിതം” എന്നെന്നാണ് നമ്മെ അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നു. ജന്തുക്കളുടേയും വിശേഷിച്ച് മനുഷ്യരുടേയും ശരീരത്തിൽ മുൻപ്രസ്താവിച്ച പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽവെച്ച് ഗന്ധം ഭൂമിയുടേയും, രസം വെള്ളത്തിന്റേയും, രൂപം അഗ്നിയുടേയും, സ്പർശം വായുവിന്റേയും, ശബ്ദം ആകാശത്തിന്റേയും പരിണാമത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. എങ്കിലും ബുധൻ, ശുക്രൻ, ക്ഷേത്രം, ശനി, ഇവ ഈ അഞ്ചു ഗ്രഹങ്ങളും മുൻപറഞ്ഞ അഞ്ചു ഇന്ദ്രിയങ്ങളും തമ്മിൽ വിശേഷമായ ഒരു സംബന്ധം ഉണ്ട്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ബുധനു ഗന്ധവും ശുക്രനു രസവും, ക്ഷേത്രം രൂപവും, ശനിയ്ക്കു സ്പർശവും വ്യാഴത്തിനു ശബ്ദവുമായിട്ടാണ് ബന്ധമുള്ളത്. ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങളെയും, ഇഷ്ടാനിഷ്ട സ്ഥിതികളെയും, സംബന്ധിച്ചാണ് പ്രസ്തുത പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായി ഇഷ്ടത്തിൽ നിൽക്കുന്നപക്ഷം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുവേണ്ട ബലവും, ശുദ്ധിയും, അതതിന്റെ കർമ്മത്തിനുള്ള ശക്തിയും



(മിസ്റ്റർ. പി. ആനന്ദൻ.)

ഉണ്ടാകും. ഗ്രഹങ്ങൾ ബലം കുറഞ്ഞത് അനിഷ്ടത്തിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ച് ശുചിയില്ലാത്ത അതതുതരം ഉപയോഗത്തിനു പോരാതെ വരും. ഗ്രഹങ്ങളും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും തമ്മിൽ സംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നിലയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നിലയും സാമാന്യമായി ജാതകം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും. ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശകാലത്തു അതതു ഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പൂർണ്ണാധികം

ഒരു വിശേഷാ സംഭവിക്കും. ഈ സംഭവം ഗുണമായിട്ടും ദോഷമായിട്ടും വരും. ദശാധിപൻ നല്ല നിലയിൽ നിൽക്കുന്നപക്ഷം ഗുണവും, ദശാധിപൻ ദുർന്നിലയിലാണെങ്കിൽ ഇന്ദ്രിയത്തിനു ദോഷവും സംഭവിക്കും. ദശമാറിയാലുടൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു അല്പം മാറ്റം സംഭവിക്കും. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ ഏവക്കും അല്പം ചിന്തിച്ചാൽ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ചില അവയവങ്ങളുമായി പ്രത്യേകബന്ധം ഉണ്ട്. ഗന്ധം എന്നതിന് നാസിക (മുക്ക്) എന്നും, രസം എന്നതിന് രസന (നാഡ്) എന്നും, രൂപം എന്നതിന് നേത്രം (കണ്ണ്) എന്നും, സ്പർശം എന്നതിന് തപക് (തൊലി) എന്നും ശബ്ദം എന്നതിന് കർണ്ണം (ചെവി) എന്നും പ്രത്യേകമായ അർത്ഥമുണ്ടുണ്ട്. ഈ അവയവങ്ങൾ ആയാരങ്ങളും, ശക്തികൾ ആയേയങ്ങളുമാകുന്നു. തന്നിമിത്തം അവയവങ്ങളുടെയും, ശക്തികളുടെയും ഗുണദോഷങ്ങൾ പരസ്പരം വ്യാപിക്കും.

ഭൂമി.

ഒരു ശരീരത്തിലുള്ള നാസിക, എന്ന അവയവവും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു വർത്തിക്കുന്ന ഗന്ധഗ്രഹണം എന്ന ശക്തിയും ആ ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള ഭൂമ്യാശങ്ങളുടെ അളവിനേയും അതിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെയും തെളിയിക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുക്കളിലുമുള്ള ഗന്ധങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ച് തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഗന്ധഗ്രഹണത്തിന് ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ശരീരത്തിൽ ഭൂമ്യാശം ധാരാളം ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇതുതന്നെ വളരെ നിമ്നലങ്ങളെന്നും, നിശ്ചയിക്കാം. ഭൂമ്യാശം ധാരാളം ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവക്ക് ഗന്ധവ്യൂഹങ്ങളിൽ സാധാരണ മനുഷ്യക്കു വരാവുന്ന ആഗ്രഹമല്ലാതെ അതിൽക്കവിഞ്ഞ ഒരു ഭൂമി വരികയില്ല. ഭൂമ്യാശത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണ്, സൂര്യ

സ്വദ്രവ്യങ്ങളിൽ കലശലായ ഭ്രമം മനുഷ്യ ക്കു സംജാതമാകുന്നത്.

ജലം

ജിഹ്വ (നാക്ക) എന്ന അവയവവും, അതിൽ സംബന്ധിച്ചു വർത്തിക്കുന്ന “രസഗ്രാഹണം” എന്ന ശക്തിയും, ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള ജലാംശങ്ങളുടെ അളവിനേയും, അതിന്റെ ഗുണഭോഷങ്ങളേയും വെളിവാക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുക്കളും നാക്കത്തു വെച്ചു ഉടൻ അതിൽ മധുരം, മുതലായ ഇന്നിന്ന രസങ്ങൾ ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു, ആകപ്പാടെ അതിന്റെ ഗുണങ്ങളിനതെന്നും ശേഷം ശേഷാഹ്വിയങ്ങളുടെ സഹായം കൂടാതെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു വെള്ള വൈഭവം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആശരീരത്തിൽ ജലാംശം ധാരാളം ഉണ്ടെന്നും, അതുവളരെ പരിശുദ്ധമെന്നും നിശ്ചയിക്കും. ജലാംശത്തിന്റെ ആധിക്യം കൊണ്ട് രസഗ്രാഹണത്തിന് ശക്തിയും, ശുദ്ധികൊണ്ട് തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള വൈഭവവും ഉണ്ടാകുന്നു.

രൂപം

കണ്ണ് എന്ന അവയവവും, അതിൽ വർത്തിക്കുന്ന “രൂപഗ്രാഹണം” എന്ന ശക്തിയും ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള അഗ്നിയുടെ വെളിവാക്കുന്നു. ഈ അംശത്തിനു നല്ല ശുദ്ധിയും ബലവും ഉണ്ടെങ്കിൽ കണ്ണിനു ശരിയായ കാഴ്ചയും ഏറ്റവും ചെറിയ വസ്തുക്കളെയും ദൂരത്തുള്ളവയേയും കാണുന്ന

തിനുള്ള വൈഭവം ഉണ്ടാകുന്നു. അഗ്നിയുടെ ശംഗാധാരാളും ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ കണ്ണിനു സ്വതന്ത്രതയെന്ന ഒരു ഭയങ്കരചൈതന്യം തോന്നിക്കും. വിശിഷ്ട മനുഷ്യശക്തിയുടെ വലുതായ ഒരു ഭാഗം നേത്രങ്ങളിലാണു വർത്തിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് “സവേന്ദ്രിയാനാം നയനം പ്രധാനം” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പരമേഷം എന്നതിന്റെ പ്രധാന ഇതല്ല! കണ്ണിലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്, പുരുഷത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവിപുണ്യമുതിർന്ന ചക്ഷുസ്സിനാകു പുരുഷത്വമേതി

കയ്യ്, കാല് മുതലായ അവയവങ്ങൾ നല്ലപോലെ തടിച്ച് ബലവത്തരങ്ങളായിത്തീർന്നാൽ, കണ്ണിന് ഹാനി സഭവിച്ചാൽ ആരാണ് ശരിയായവിധം പുരുഷത്വത്തെ പ്രാപിക്കുന്നത്? എന്നിങ്ങനെയാണ് മേല്പറഞ്ഞ പദ്യത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഇതിൽനിന്ന് ശേഷം അവയവങ്ങൾക്കു, ശരീരത്തിനും അല്പം ബലക്ഷയവന്നാലും കണ്ണ് ഉത്തമീകൃതത്തിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടോളം കാല പര്യായത്തിന് കറുപ്പ് വരികയില്ലെന്നും തന്നിമിത്തം ശേഷം അവയവങ്ങളേക്കാൾ കണ്ണിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വായു.

സമ്പൂർണശരീരത്തിലുമായി വ്യാപിച്ച് സ്വപരം എന്ന ഒരു ശക്തി വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിന്റെ നിലയും വിലയും ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള വായുവംശത്തിന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചാണ് വരുന്നത്. വായുവിന്റെ അംശധാരാളം ഉണ്ടെങ്കിൽ സ്വപരംശത്തിനു ശക്തിയും, ശുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വപരംശത്തിനു സൂക്ഷ്മതയും ഉണ്ടാകും. വായു ശരീരം മുഴുവനും ഒന്നാകെ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നതുപോലെ സ്വപരം ശരീരം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നു. വായുവിന്റെ അംശബലമായി, ഘനമായി ശരീരത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സ്വപരസുഖത്തിന് ആഗ്രഹം തന്നെക്കുറഞ്ഞിരിക്കും. വായുവംശത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണ്. വസ്ത്രം, ആഭരണം, ശയനസാധനം മുതലായ സ്വപരവസ്തുക്കളിൽ വലിയ ഭ്രമം ഉണ്ടാകുന്നത്.

ആകാശം.

കണ്ഠം (ചെവി) എന്ന അവയവവും അതിൽ വ്യാപിച്ചു വർത്തിക്കുന്ന “ശബ്ദഗ്രാഹണം” എന്ന ശക്തിയുമാണ് ശരീരത്തിൽ കലർന്നിട്ടുള്ള ആകാശത്തിന്റെ അംശത്തെ തെളിയിക്കുന്നത്. ശബ്ദഗ്രാഹണത്തിനു നല്ലപോലെ ശക്തിയും, ഏറ്റവും ചെറിയ ശബ്ദങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള വൈഭവവും നല്ലപോലെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആകാശത്തിന്റെ അംശം ധാരാളം ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനുവേണ്ട ശുദ്ധിയും ഉണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കും. ചെവിയിൽ കേൾവിക്കുവുന്നതാൽ

ബുദ്ധ് - ഇൻ - ദ്രാക്ഷാ.



ആരോഗ്യത്തിന് അസുഖഭമായ മുന്തിരിച്ചാർ രക്തക്കുറവു പരിഹരിച്ച് ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നു.

രക്തവർദ്ധനവിലായി കോണിക്കുകൾ വാങ്ങി മനസ്സു മടുത്തവർ ബുദ്ധ്-ഇൻ-ദ്രാക്ഷാ ഒരിക്കലേങ്കിലും ഒന്ന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രസവാനന്തരമുള്ള ക്ഷീണത്തെ നീക്കി ലാവണ്യവും താരണ്യവും ദാനം ചെയ്യുന്നു. തുടരെ യുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാപ്പനി, ശരീരത്തിന്റെ അധഃപതനാവസ്ഥയിലുള്ള ചുമ, വിശപ്പില്ലായ്മ ഇവ നിശ്ശേഷം നീക്കുന്നു.

കെ. പാപ്പി വൈദ്യൻ. തിടനാട്ടു—ഇരരാറുപേട്ട.

താഴെക്കാണുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്.

വി. ഐ. മാത്തൻ & സൺസ് ശീമമദ്യംഷാപ്പ്—കോട്ടയം.

പി. സി. ഗ്രാൻസിസ് & സൺസ്—പാലാ.

എൻ. ഇ. വരഗീസ്, ആരോഗ്യദായനി മെഡിക്കൽ ഹാൾ—കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.

N. B. എല്ലാ ടൗണുകളിലും ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ആകാശത്തിന്റെ അംശവും മുഖമുള്ള അളവിൽ നിന്നു കുറഞ്ഞതായിട്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതോ കാരണവശാൽ അവയുടെ ഭൂഷണം ഭവിച്ചതായിട്ടോ വിചാരിക്കണം.

ശക്തിയുടെ പ്രവാഹം.

ആദിത്യകുമാർക്ക് ഉൾഭാഗത്തുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയുടെ കടാക്ഷഭൂഷണവും, ചന്ദ്രവ്യാഴന്മാർക്ക് സമഭൂഷണവും, രാഹുശനി കൾക്ക് അധോഭൂഷണവുമാകുന്നു. ഇവിടെ ഭൂഷണമെന്നത് അതതു ഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് അങ്ങുമിങ്ങും പ്രസരിക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. മനുഷ്യരിൽ വിളയാടുന്ന ശക്തി ഏതെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചാൽ ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും ഉൾഭാഗശക്തി.

ജനനസമയത്തു് ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളിലും വെച്ച് അധികം ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ് അധികം കാണുന്നത്. ഉൾഭാഗശക്തി ആയവർക്ക് ക്ഷമയും, സമാധാനവും വളരെ കുറയും, പെട്ടെന്നു കോപം ഉണ്ടാകും. അല്പകാരണക്കൊണ്ടു് പൂർവ്വജന്മങ്ങളെയും തന്നെയും മറന്നു് ഉന്മാദം പോലെ പലതു് പറയുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. സംഗതി ഇപ്രകാരമാണെങ്കിലും, ഉൾഭാഗശക്തി ഉള്ളവരെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് അധികം ഭയവും ശങ്കയും ഉണ്ടാകും. ഇവർക്ക് രാജഭരണത്തത്തിൽ വൈഭവം കാണും. ഒരിക്കലും ശരിയായ സുഖം കാണുകയില്ല.

അധോമുഖം.

ശനിക്ക് മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അധികം ബലം ഉണ്ടാകയാലും, അല്ലെങ്കിൽ ശനിയും രാഹുവും കൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ വേണം. എന്നാൽ ശക്തി അധോമുഖമായിരിക്കും. അധ്വജശക്തി ആയിട്ടുള്ളവർ ശരിയായ വിധം ഒരുത്തരുടേയും മുഖത്തു നോക്കി സംസാരിക്കുകയില്ല. കപടത്തനം അവരിൽ നിന്നു ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറുകയില്ല. ഇവരെയാണു സാധാരണമായി നാം കള്ളന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്.

കടാക്ഷശക്തി

ജനനസമയത്തു് ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അധികം ബലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ വേണം. എന്നാൽ കടാക്ഷശക്തിയായവർ വളരെ സുഖിമാന്മാരും, എല്ലാവർക്കും സ്നേഹമുള്ളവരും ആയിരിക്കും. കാര്യമന്ത്രത്തിലും നാടകരംഗത്തിലും സംഗീതകലയിലും ഇവർക്ക് വളരെ സാമർത്ഥ്യം

‘വനകന്യകയുടെ കിനാവു’

(കിളിമാനൂർ, എൻ കേശവൻ)

“ഗുണമേന്മ ഭർത്താവേ...”

2

ഇവിടെ കരിനിഴൽ കാണുവാനായെന്നു വെണ്ണിന്റെ കോണിലേറി. ഇളയെലിലോളം കളിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലുള്ള കളിപ്പാട്ടിന്റെ കോണിൽ അനവദ്യഭ്യമാം ഗീതരംഗം-മനിലനിലാബാലപാത്തിട്ടുള്ള കളിരേഖ കൊച്ചുതടിയിലോലേ ഗളിതമാമുന്തിരി നീരം പോലെ മഴവില്ലിൻ മഞ്ജുളകാന്തി പോലെ കളനാമമെപ്പൊഴും കാമ്യമായി കയിലിന്റെ കൊച്ചു കലാലയപോൽ കടിലൊന്നു കാണുന്നു ഭംഗിതീർത്തി. ഭവിക്കുതടയാത്ത നൃത്തമാടി പവനാമൻ മാടത്തിലേറിയോടി മുനിവാടം പോലതുശോഭ തേടി കതിരോന്നതിനുള്ളിലുറു നോക്കി മധുരിമയേലും കിനാവു പോലെ മധുമാസ കാലങ്ങൾ നാലുപോയി വസുധാവനിതയ്ക്കു മാറിമാറി വസനം വസന്തരാവേകി നിന്നു.

ഉണ്ടായിരിക്കും. വസ്ത്രാഭരണാദികളായ ആഡംബരവസ്തുക്കളിലും അതിയായ ആഗ്രഹവും എന്നും ഒരുമാതിരി സുഖവും, കാഴ്ചക്കു് രൂപലാവണ്യവും കടാക്ഷശക്തി ആയവർക്ക് ഉണ്ടാകും.

സമശക്തി.

ചന്ദ്രവ്യാഴന്മാർക്ക് ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ബലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ചന്ദ്രവ്യാഴന്മാർ ബലവാന്മാരായി ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ വേണം. എന്നാൽ സമശക്തി പ്രധാനമായിരിക്കും. സമശക്തിയായിട്ടുള്ളവർ യുഗ്ഗസപികളും സർവ്വശാസ്ത്രപാരംഗതന്മാരും, നീതിന്യായങ്ങളെയും മറ്റും നിർമ്മിക്കുന്നതിന് വൈഭവമുള്ളവരായിരിക്കും. ഇവർക്ക് യാതൊന്നിലും ഇളക്കം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ലോകം ഒട്ടുക്ക് ഇവരുടെ ന്യായതന്ത്രത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കും. സത്യധർമ്മങ്ങളെ കൈവിടാതെയുള്ള നടപടിയും പരിപൂർണ്ണസുഖവും കാഴ്ചക്കു് ഒരുമാതിരി യോഗ്യതയും ഏതിനും അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യവും ചേർന്ന സർവ്വലോക വിജയികളായ മഹാത്മാക്കളായിത്തീരും.

തളിരൊളിമേനി തൻ പൂങ്കുവിലിൽ തരുണത മുഖമെടുവെച്ചു ലളിതവികാര നിലയനമാം മിഴിയിണ മീൻപോലെ തുള്ളിയോടി. മുക്കുയുഗമുമാം വാർകുചങ്ങൾ മൂഴുതനുവല്ലിക്ക ഭൂഷയായി. വനജന്മപ്പെന്നലർ മാലകോർത്താ “വനകന്യ” കൂന്തലിൽ ചാത്തുമെന്നും. ദിനകരനന്തി വിൻ സീമതന്നി-ലന്ദിനം പാറിക്കും ചെങ്കൊടി പോൽ. കളിയാട്ടം കാർമുകിലാളും വാനി-ലൊളി തേടും താരകം പോലെ ബാല! കടലിലെ പൊന്നിൻ തുരുത്തു പോലെ അടവീസുമം പോലെയായോൻ. ഉപവനനാണി പോൽ പുൽത്തറയി-ലുപവിഷ്ഠയായവളുന്തിനേരം കളഗീതനാദസരിത്തൊഴുകി കലിതകളകും കളിച്ചിലകൾ. കയിലുകളാവനദേവിയോടു സ്വയമറിയാതുകേന്ദ്ര പാടി സകലകലാലയമാണരങ്ഗം-മകലുഷമാണു തന്നത്തരങ്ഗം. മധുമാലർ പോലവളാടിയാടി മുക്കിലൊളിയെന്ന പോലോടിയോടി മധുരം കിനാവുകൾ തേടിത്തേടി മധുമൊഴി നാഴികയെണ്ണിയെണ്ണി. ഒരു നീലമാമലമാമരത്തോ-ടുത്തരശോഭയുന്ത മിന്നി അഴകെഴും പൂമഴവില്ലുവാനി-ലിളകിത്തുടങ്ങി പതാക പോലെ. കളിർവാരിപൂരിതമാമരവി മുരളിനിനാദം പോൽ നിർഗ്ഗളിച്ചു അരികത്തഭിരാമ പൂവനവും അരുമയാം തന്നുടെ കൊച്ചുവീടും മണിപഞ്ചരത്നത്തിലെ പക്ഷിയെപ്പോൽ മണിവിണാവാണിതന്മേനി താനും ഒഴിയാതടങ്ങൻ കണ്ടുകണ്ട മിഴികൾ മുക്കുളിതമായി മന്ദം. പരിതോഷമുന്തിരിനിർത്തുമ്പു-മരിയഹൃദഭാജനം ഭാസിപ്പന്ന . നിമിഷം കഴിഞ്ഞു, നിറഞ്ഞഖിലം നിരുപമമേനി തൻ സ്വാന്തരശാന്തം. ഗളഗതഗീതകം കേട്ടുവാനും പുളകം വരിച്ചു നളിനിപോലെ.

ശോകാന്തനാടകം.

നമ്മുടെ ചുറ്റും കാണുന്ന സംഭവങ്ങൾ

കഥകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

(എൽ. സി. ഐസക്ക് ബി. എ. ബി, എൽ)

ഇന്ത്യാനസുന്ദരിയെ ചിറ്റമ്മയായ ലേനാൾ ഉപദ്രവിക്കുന്നതും, കുഞ്ഞുങ്ങളോടു കൂടി കാട്ടിൽപോയി കൈ വെട്ടിക്കളയുന്നതും ജനോവ രാജ്ഞിയെ ദുഷ്ടമന്ത്രിയായ ഗോലാഡ് പീഡിപ്പിക്കുന്നതും, ചന്ദ്രമതി കാളകണ്ഠൻ വിൽക്കപ്പെടുന്നതും, സത്യവാനായ ഹരിമന്ത്രൻ മുടല കാക്കുന്നതും, സദാശാമ കാമപാലൻ, കള്ളൻ മുതലായവരുടെ കണിയിൽപെട്ടു വലയുന്നതുമെല്ലാം കണ്ടു വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സങ്കടവും ഉറക്കമൊഴിയുന്ന ക്ഷീണവുമായ് കമ്പോൾ തളൻപോകും. ഇങ്ങനെ വിഷമിച്ചു ഞെളിപിരി കൊള്ളുമ്പോൾ സദാശാമ കാമപാലനെയും കള്ളനെയും കളിപ്പിച്ചു ഒടുവിൽ പുഷ്പാംഗദനോടു ചേരുന്നതും, ചന്ദ്രമതിയും ഹരിമന്ത്രനും രോഹിതാശനോടുകൂടി മുടലയിൽ നിന്നു വീണ്ടും രാജസംഹാരസന്തതിൽ പൂർവ്വതാപത്തോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നതും, ജനോവാരാജ്ഞിയെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു സിപ്രസ്യസ് രാജാവ് വനാന്തരത്തിൽ അന്വേഷിച്ചു നടന്നു ഒടുവിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു സന്തോഷിപ്പിച്ചു കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതും, ഇങ്ങനെ സുന്ദരി ദേവമാതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും പ്ളേറ്റനുമായി കണ്ടുമുട്ടി രോമാനഗരത്തിൽ സുപുത്രനോടുകൂടി പ്രവേശിച്ചു രാജ്ഞിപദം പ്രാപിക്കുന്നതും ആ കഥാരിയെ പീഡിപ്പിച്ചു ലേനാളിന്റെ തല മുട്ടയടിച്ചു കഴുതപ്പറ്റത്തു കയറി ഓടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതും കണ്ടു ആ ഹ്ളാഭിച്ചാശ്വസിച്ച് കൊണ്ടാണു ഒടുവിൽ വെളുപ്പാൻ കാലത്തു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നത്. ഇങ്ങനെ സന്തോഷത്തിൽ നാടകം അവസാനിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഉറക്കക്ഷീണത്തിന്റെ കൂടെ മനോഭാരവുമായി കുറെ ദിവസത്തേക്കു ഒന്നിനും ഉന്മേഷമില്ലാതെ കഴിയേണ്ടി വരുമായിരുന്നു.

അനാർക്കലിയെ ജീവനോടെ കല്ലറയിലടക്കുന്നു; വാസവദത്തകരവരങ്ങളേറ്റു മുടുകാട്ടിൽ കിടന്നു മരണമടയുന്നു; അമൃതപുളിനത്തിലെ നായികനായകന്മാർ അനരക്തരായി വളരെ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചിട്ടും ലൌകികമായ വിവാഹം സാധ്യമാകാതെ ആത്മഹതി ചെയ്തു നാടകം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. തിലോത്തമയിൽ (ഇ. വി. യുടെ സ്വഭാവത്തിനു അശേഷം യോജിക്കാത്ത തരത്തിൽ) കാമിനികാമുകന്മാർ മരണം വരിച്ചു ജീവിതകഥയവസാനിപ്പിക്കുന്നു. പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും വളരെ കഥകൾ ഇങ്ങനെ കാണുന്നുണ്ട്. നാടകങ്ങളേപ്പോലെ ഈ കഥകളെല്ലാം നായകൻ മരണമടയുന്നതോ, പട്ടിണികൊണ്ടു അലയുന്നതോ ഭ്രാന്തനായി ഓടുന്നതോ, ആയ പശ്ചാത്താപസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പതിക്കുന്നതായിരിക്കാണു. അഥവാ കഥകൾക്കെല്ലാം ദുഃഖപശ്ചാത്താപസാന്നിദ്ധ്യം കാണപ്പെടുന്നു. ഇടയ്ക്കുള്ള ഗതിയെന്തായാലും ഒടുവിൽ സന്തോഷിച്ചു പിരിയുന്ന അവസാനമല്ലേ വേണ്ടത്? അങ്ങനെ ആയാൽ എത്ര സുഖമായിരിക്കും. നാടകം കഴിഞ്ഞു പിരിയുമ്പോഴും കഥ വായിച്ചവസാനിക്കുമ്പോഴും നല്ല ആശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാം ശുഭം.

* * * * *

നാടകങ്ങളുടെ ശോകാന്തസ്വഭാവം പണ്ടത്തെക്കാലത്തായിരുന്നെങ്കിൽ ദുസ്സഹമായിരിക്കുമായിരുന്നു. അന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള നാടകമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ കാണുവാൻ പോകുകയില്ലായിരുന്നു. ഇന്നും കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ഈ ഗതി തൃപ്തികരമായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ വീക്ഷണത്തിനു തന്നെ ഒരു പരിവർത്തനമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചുറ്റും ശോകാന്തസംഭവങ്ങൾ ധാരാളം കാണുന്നു. നല്ല ധനസ്ഥിതിയിലിരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ

കടം കയറി നശിക്കുന്നു. തറവാടും വീടും കോടതിലേലത്തിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു കുടുംബനായകൻ മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. ആഭിജാത്യവും അനുസ്സം നിറഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബത്തിലെ നായികയും കുട്ടികളും ചെറുപ്പരയിലേക്കു താമസം മാറി ഓലമുടഞ്ഞും നെല്ലുകുത്തിയും ദിവസങ്ങൾ തള്ളിവിടുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ വളരെ ഉന്മേഷവാനായി ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവനും സമർത്ഥനുമായിരുന്ന ഒരുവൻ ഭിക്ഷാടനംചെയ്തു നടന്നു ഒരു ദിവസം ചന്തക്കവലയിൽ കിടന്നു മരണം പ്രാപിക്കുന്നു. സകല ക്ലാസ്സുകളിലും ഒന്നാമനായി ജയിച്ചു സ്വപ്നമെഡലുകൾ സമ്പാദിച്ചും അദ്ധ്യാപകലോകത്തിന്റെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായും ആശ്വാസപുണ്ണനായി ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച ബിരുദധാരി ഹോട്ടലിൽ കൊടുക്കുവാൻ തികയാത്ത പതിനഞ്ചുരൂപയ്ക്കുവേണ്ടി ബാങ്കിലെ കഴുത്ത കണക്കുകൾ കൂട്ടിയും ഒപ്പിടുവാൻ അറിയാത്ത മാനേജരുടെ ശങ്കാരം കേട്ടും വിഷമിക്കുന്നു. വിവാഹകാലത്തു തങ്ങളെപ്പോലെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരും ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നവരും വേറെ ഇല്ലെന്നും തങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിനു ഒരു കുറവുമുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും വിചാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഭവതിമാർ പഴയ സൗന്ദര്യം പെട്ടെന്നു കാണാതെപോയും, ആനന്ദം എവിടെയെന്നു തപ്പിത്തിരഞ്ഞും, ചൊറിയും, ചിരങ്ങും പിടിച്ചു വിളറിയ നാലഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളായി ഒരുവക ജീവമരവങ്ങളായി കഴിയുന്നു. സാധുവായ കൃഷിക്കാരന്റെ സമ്പാദ്യമെല്ലാം പണവ്യാപാരി തട്ടിയെടുത്തതിനാൽ ആ കൃഷിക്കാരൻ ലോകത്തിന്റെ ഗതിയെ പഴിച്ചു നടക്കുന്നു. കുടുംബത്തേ പോറുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു അന്തിയോളം വേല ചെയ്തു പാവപ്പെട്ട കൂലിക്കാരൻ ഒടുവിൽ കൂലിക്കു പകരം അത്യാഗ്രാഹിയും കഠിനഹൃദയനുമായ കൃഷിക്കാരന്റെ തല്ലും വാങ്ങി കണ്ണീരോടുകൂടി രാത്രിയിൽ സ്വഭവനത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. ആഴ്ച ഒന്നു കഴിയുന്നതിനു മുൻപു ദുഃസ്ഥിതമാസത്തിലെ വെള്ളപ്പൊക്കം നിമിത്തം നിലം മടവീണു കൃഷിക്കാരൻ ബോധക്കേടുവന്നു അവശനായി വരമ്പത്തു വീഴുന്നു. ഈ ദുരന്തനാടകം ജീവിതത്തിൽ നാംനിമിഷത്തോളം കാണുന്നു. അതിനാൽ ദുരന്തനാടകം ദർശനം നമുക്കു പരിചിതങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ജീവിതം ദുരന്തനാടകമാകുന്നു. നാടകം ജീവിതചിത്രീകരണമാണല്ലോ.

എഴുത്തുക്കൻ സേവിച്ച മദ്യം.

അതു ലഭിക്കുവാൻ വല്ല മാറ്റവുമുണ്ടോ?

(വിദ്വാൻ എ. എൻ. പണിക്കർ)

മുൻകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന പല മഹാനാരുടെയും ജീവചരിത്രം വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ല. അവയിൽ അധികവും ഐതിഹ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു. കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർ, ചെറുശ്ശേരി, എഴുത്തച്ഛൻ, ആദിയാചാര്യരും അവരവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ വല്ല ഭാഗ്യമുള്ള മൂലയിലെവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു കറിച്ചിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, എത്രയത്ര വാദസമരങ്ങൾ ഉണ്ടാവാതെ കഴിയുമായിരുന്നു. എഴുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ ചിലതു പരിശോധിക്കാം.

എഴുത്തച്ഛൻ, ഒരു നമ്പൂതിരിക്ക് ഒരു നായർസ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച സന്താനമാണെന്നുള്ളതു് മറയ്ക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുതയാണ്. അക്കാലത്തു് ഒരു നമ്പൂതിരി ഒരു നായർസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നത്, നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനു് വലിയ കുറവായിരുന്നിരിക്കണം. ചക്കാലനായർസ്ത്രീയിലാണെന്നു പറയുന്നതിലാണ് ഐതിഹ്യകാരന്റെ മനോധർമ്മവും എഴുത്തച്ഛനോടുള്ള അതിയായ വെറുപ്പും കട്ടി പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വശശ്ശേരിയുള്ള ഒരു നായർസ്ത്രീയിലാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ ജനനം എന്നു പറയുന്നപക്ഷം, ഒരുപക്ഷേ നമ്പൂതിരി ശരിയായ തരത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നതാവാം എന്നു് വല്ലവരും വിശ്വസിച്ചുപോയേക്കാം. കൂടാതെ അദ്ദേഹം ശ്രേഷ്ഠവംശജാതനാണെന്നു വരികയും ചെയ്യും. അതു രണ്ടും വരുതെന്നു കരുതിയാണ്, ഏറ്റവും താണവർക്കുമെന്ന് അന്നത്തെ നമ്പൂതിരിമാർ കരുതിയിരുന്ന ഒരു ചക്കാലവംശജായ സ്ത്രീയെ പിടിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്.

ഒരു സമയം ഇതൊക്കെ വാസ്തവമായിരുന്നാലും മലയാളികളും മലയാളഭാഷയും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, എഴുത്തച്ഛനെ പ്രസവിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ ആ പുണ്യവതിയെ നാം ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിക്കേണ്ടതാണ്. “ശോഭിതേടീടും മഹാത്മാക്കൾ വംശത്തിന്റെ” ഉത്ഭവസ്ഥാ

നം അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിനു്? കൂടാതെ അവതാരപുരുഷന്മാരിൽ പലരുടേയും ചരിത്രം എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ചില കുറവുകൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതാണ്. അതു് അവരുടെ ഒരു വിശേഷമായിട്ടുമാത്രമേ, ലോകം ഇന്നു പരിഗണിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ വിധത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു കുറവില്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് അവർക്കു് “കുറവു്.”

അടുത്തതു് അദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തരം ഒരു കടിയനായിരുന്നു എന്നു പറച്ചിലാണ്. ഇതൊരുപക്ഷേ വാസ്തവമായിരിക്കാം, കള്ളുകുടിച്ചാൽ “കവിത” വരിക സാധാരണയാണ്. അതു് ഹരിനാമകീർത്തനംപോലെ ഭക്തിരസം തുളുമ്പുന്നതോ, ആധ്യാത്മികാവബോധം നൽകുവാൻ പര്യാപ്തമായതോ അല്ലായിരിക്കാം എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു കടിയനിൽനിന്നും “കിളിപ്പാട്ടി”നേക്കാൾ പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നത് “പൂർപ്പാട്ടു്” ആയിരിക്കുമല്ലോ. ഇങ്ങനെ അങ്ങു പറഞ്ഞു തള്ളാവുന്നതല്ല ഈ ഐതിഹ്യം.

മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി, നാരായണീയം നിർമ്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എഴുത്തച്ഛനോടു ചില അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ എഴുത്തച്ഛൻ പറഞ്ഞ മറുപടി ഈ ഐതിഹ്യത്തെ ബലിച്ചുമാക്കുന്നുണ്ടുപോലും. വിഷ്ണുപരമായ ഒരു കാവ്യമാണ് നിർമ്മിക്കാൻ ഭാവമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം—മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി “മീൻതൊട്ടു കൂട്ടിക്കൊള്ളണം” എന്നാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ ഉപദേശം. ലക്ഷം തുമ്പമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു നമ്പൂതിരി മീൻതൊട്ടു കൂട്ടണമെന്നു പറയുമോ? നിശ്ചയമായും ഇല്ല. കള്ളിന്റെ ലഹരിപിടിച്ചു കുറങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ ബോധരഹിതനായിപ്പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് ഇതു്. സംശയമില്ല. എഴുത്തച്ഛനും മേല്പത്തൂരും സമകാലീനന്മാരല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ ഈ ഐതിഹ്യത്തിന്റെ ബലം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഈ അത്ഥഗർഭമായ മറുപടി എ

ഴുത്തച്ഛന്റെ വകയാണെങ്കിൽ ആ മഹാത്മാവിനു ബോധമില്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടാണ് മുഴക്കടിയന്മാരും സ്വബോധം അശേഷമില്ലാത്തവരും. ഗ്രന്ഥപരിശോധന നടത്തുമ്പോഴും ഈ ആചാര്യൻ മദ്യപാനിയാണെന്നു തെളിയുംപോലും. “വരി, കരി, കിരി, കിളിമകളെ തീ” എന്നുള്ള കണ്ണുപർവ്വം ഭാഗം ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ബോധമുള്ളയാരെങ്കിലും വരി, കരി, കിരി, എന്നിങ്ങനെ കവിതയെഴുതുമോ? കള്ളുകുടിച്ച് തല നേരെ നിൽക്കാതെ വിഷമിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ എഴുതിയതാണ്. അത്ഥമില്ലാത്ത ഈ വരികൾ ഒരു കിളിയെ ഒരു കള്ളുകടിയനല്ലാതെ മററാതെങ്കിലും “മകളെ” എന്നു സംബോധന ചെയ്യുമോ? പരാ, പരാ, പരാ, എന്നു തുടങ്ങുന്നതും ഇതിനു ലക്ഷ്യമല്ലേ. എന്തിനധികം; കണ്ണുപർവ്വം മടുത്തൊന്നു കള്ളിന്റെ “മട്ടാണ്.” ഈ അഭിപ്രായം വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്നു വരുത്തുവാൻ അടിസ്ഥാനമായ മറ്റൊരു കഥയുണ്ട്. അദ്ദേഹം വെറും കടിയനായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലോകം വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നു വരാം. കുടി പഠിക്കുവാൻ ഒരു കാരണമുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ നമ്പൂതിരിമാർ ഈ ബാലനോടുള്ള വൈരാഗ്യം നിമിത്തം ബുദ്ധിമന്ദിഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം തൊക്കെയൊ മന്ത്രം ജപിച്ചുകൊടുത്തുപോലും. അന്നുമുതൽ ഈ ബാലൻ ഒരു “മന്ത്രി”നായിത്തീർന്നു. അച്ഛന്റെ നമ്പൂരി ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു് പ്രത്യക്ഷമായി കള്ളു് ജപിച്ചുകൊടുത്തു. അന്നു മുതൽ മന്ദതമാറി. അതു കരശ്ശധം എന്നപോലെ നിത്യവും സേവിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കള്ളകമില്ലാത്ത ഒരു ഐതിഹ്യം. ഏറ്റവും വിശ്വാസയോഗ്യം.

ഇപ്രകാരമാണ് കള്ളു കുടിക്കേണ്ട യാവശ്യമുണ്ടായതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ അതൊരു ദോഷമായി ഗണിക്കാനും നിർവാഹമില്ലല്ലോ. ഈ ഐതിഹ്യം കെട്ടിച്ചമച്ചതു് ആരാണെന്നാണ് നിശ്ചയിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതു്.

എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിത, അനന്തമാണെന്നുള്ളതിനു് രണ്ടു പക്ഷമില്ലാത്തതിടത്തോളം കാലം അദ്ദേഹം സേവിച്ച മദ്യവും സർവ്വോത്തമമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് അനൗക്തസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ വിലയേറിയ മദ്യത്തിൽ ഒരു തുള്ളി ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്ന് ഒരു മഹാകവിയാകുമായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യാം, ഈ മദ്യം എവിടെയുണ്ടെന്നും അതിന്റെ വിലയെ

മഹായുദ്ധവും ഈശ്വരശക്തിയും

ഹിറഃപരുടെ അവസാനമെന്നായിരിക്കും.

(ശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായ കെ. എസ്. നീലകണ്ഠസ്വാമി)

സർവ്വേശ്വരൻ സർവ്വശക്തനെന്നാണ് ലോകം ആസ്തികരായ നമ്മുടെ വിശ്വാസം. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവും ദീനദയാലുവുമായ ആ പരമാത്മാവ് എന്തുകൊണ്ട് ലോകവിനാശത്തിന് ഹേതുഭൂതമായിരിക്കുന്ന മഹായുദ്ധങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ജീവരാശികൾ തമ്മിൽ തല്ലിമരിക്കുന്ന കാഴ്ച സാമാന്യജനത്തിനുപോലും വിരസമായിരിക്കെ ഈശ്വരൻ സന്തോഷഹേതുക്തമായി തീരുന്നതാണോ. കഴിഞ്ഞലോകമഹായുദ്ധകാലത്തും ഇപ്രകാരമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ആസ്തികമതാവലംബികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മേല്പറയപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ ആരിൽ നിന്നെല്ലാം പുറപ്പെടുന്നുവോ അവരെല്ലാം വെറും വിനോദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ അ

തെന്നും ഞാൻ അനുപാഷിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അത് മഹാത്മാക്കും പുണ്യവാന്മാക്കും അല്ലാതെ ലഭിക്കുകയില്ലാ എന്ന് എന്റെ തിരക്കത്തിൽ എനിക്കു മനസ്സിലായി. എഴുത്തച്ഛൻ ബാല്യകാലം മുതലേ ഈ മധ്യ ആസ്ഥിതിക്കുവാൻ യത്നിച്ചു. തന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ, അഭ്യാസം നിപുണശക്തി എന്നിവകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അത് സമ്പാദിച്ചു. വേണ്ടുവോളം ആസ്ഥിതിച്ചു.

സംസ്കൃതം, തമിഴ്, തെലുങ്ക് ആദിയായ ഉന്നത ഭാഷാദ്രുമഗ്രങ്ങളിൽ കയറി, അവയുടെ വേദശാസ്ത്രപുരാണേതിഹാസനാടകാദികളായ മനോഹരരൂപകങ്ങൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു കെട്ടി ചെത്തി സംഭരിച്ച വിജ്ഞാനരസം, വീണ്ടും വീണ്ടും സംസ്കരിച്ചതിൽ—വാറ്റിയിൽ, നിന്നും ലഭിച്ച അതിഭിവിദ്യയും അസുലഭ്യവും ആയ ഏതോ ഒരു മധുരമധുവായിരിക്കണം അദ്ദേഹം സേവിച്ചത്.

—*—

ങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ബുദ്ധിമാന്മാരും ലോകവിജ്ഞാനചതുരന്മാരുംകൂടി ഉൾപ്പെടുന്നതിർച്ചയായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ചോദ്യംതന്നെയാണവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. ഏതായാലും സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുപോലും ഇതിനു സമാധാനം പറയാതെ കഴികയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം നാസ്തികമതാവലംബികളല്ലല്ലോ. ഹൻഛ-ൽഘല്പം ഭേദക്കാരും പരസ്പരം മത്സരിച്ച് യുദ്ധംചെയ്തു ക്ഷീണാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു. അന്നു സകലരും വിചാരിച്ചിരുന്നത് ലോകത്തിന്റെ പുരോഗതി നിലച്ചുപോയി എന്നായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ചില മിടുക്കന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള ചിലചോദ്യങ്ങൾ ജനതാമധ്യത്തിലേക്ക് എടുത്ത് എറിഞ്ഞു കൃതാർത്ഥനേടി.

ഈശ്വരൻ സർവ്വശക്തനാണെന്നും നമെല്ലാം വിശ്വസിക്കുകയും ആ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുകാഴ്ചം ഒരിക്കലും വിസ്മയഭാവത്തിൽ തള്ളിക്കളയേണ്ടതല്ല. ഇതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥമെന്ത്. സർവ്വശക്തൻ സ്വന്തം ശക്തിയെ ഏതുവിധത്തിലാണ് ജീവജാലങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നമുക്കിന്ന് അറിയേണ്ടവയാണ്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമേ മേൽപറയപ്പെട്ട പ്രശ്നത്തിന് ശരിയായ സമാധാനം പറയാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ആദ്യമായി ഈശ്വരൻ സർവ്വശക്തനാണ് എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു നോക്കാം. ഹിറഃപരേപോലെ സർവ്വവിധികാരത്തിൽ ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു അധികാരിയാണോ ഈശ്വരൻ. അതോ സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ ഗതി മനസ്സിലാക്കി സകല ജീവരാശികളും തന്റെ പാദത്തിൽ കവിട്ടു ജീവിക്കണമെന്ന ഭർമ്മദഗന്ധവ്വനാണോ അദ്ദേഹം. ബലാൽക്കാരം പ്രയോഗിച്ച് സകലരേയും ഭയപ്പെടുത്തി തന്നെ പൂജിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ആ പരംപുരുഷൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നുണ്ടോ ആ പരമകാരണികൻ ആ വിധത്തിലൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ആലോചിക്കുവോലും

ചെയ്യുന്നില്ല. അതല്ല തന്റെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു നിർബന്ധബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇന്നു നാം കാണുന്ന രീതിയിൽ നിന്നു എത്രയോ വിഭിന്നമായിരിക്കുമായിരുന്നു. ലോകമേ വേറൊന്നായി മാറുമായിരുന്നില്ലേ?

സർവ്വശക്തനായ ഈശ്വരൻ സ്വന്തം ശക്തിനിമിത്തം ഈ പ്രപഞ്ചത്തേയും അതിലുൾപ്പെട്ട ചരാചരങ്ങളായ വസ്തുജാതത്തേയും സർവ്വോപരി മനുഷ്യജാതിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു. സൃഷ്ടിക്കശേഷം ആ പരമാത്മാവ് തന്റെ ശക്തി ഒരു കാര്യത്തിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. മനുഷ്യജാതിക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെ ഈശ്വരനാൽ നൽകപ്പെട്ട സർവ്വവൃത്തികൾക്കെന്നപോലെ ഭയപ്രവൃത്തിക്കും വേണ്ട സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്നു മനുഷ്യനുണ്ട്. ഇഷ്ടമുള്ളപക്ഷം ഈശ്വരമേയനുസരിച്ച് ഏവർക്കും പെരുമാറാം. ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ സേവകമായിരിക്കാം കൈക്കൊണ്ട് മദമത്തരായി നടക്കുന്നതിനും ഭാരോരുത്തർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ സർവ്വശക്തൻ സ്വാഭാവികശക്തിയെ സങ്കോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരനും ഒരു അതിർത്തി വച്ചുകൊണ്ടാണ് തന്റെ ശക്തിയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഈശ്വരൻ ഒരു കാര്യം ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്നു നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. തൽക്കാലം ആ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനോ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി പറഞ്ഞാൽ പോലും അദ്ദേഹം നമ്മോടു കോപിക്കുകയില്ല. ഈശ്വരന്റെ ഈ മഹോന്നത ഗുണത്തെപ്പറ്റി അല്പമൊന്നു ചിന്തിക്കുക. സർവ്വേശ്വരന്റെ സന്താനങ്ങളാണ് ഈ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന മനുഷ്യജാതി മുഴുവൻ എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ വല്ല പിശകുമുണ്ടോ. ലോകത്തിൽ തന്നെ പിതാവു പറയുന്ന കാര്യത്തെ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ലാ എന്നു പറയുന്ന സന്താനങ്ങൾ ധാരാളമല്ലേ. തന്മൂലം അങ്ങനെയുള്ള സന്താനങ്ങളോടു പക വീട്ടാൻ പുറപ്പെടുന്ന പിതാക്കന്മാർ എവിടെ എങ്കിലുമുണ്ടോ. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ഈശ്വരന്റെയും സമ്പ്രദായം. ഭർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്ന ജനങ്ങളോടു അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കോപിക്കുകയില്ല.

യാചകവേഷങ്ങൾ.

(വിഭാഗം, എം. കെ. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുവൈദ്യൻ)

1

ലോകമാം മഹാഗ്രന്ഥത്തിങ്കലുള്ള ചുരുക്കം ചുരുക്കം മനുഷ്യന്മാർ ഭിന്നമായിട്ടുള്ളവയല്ലോ കഥയ്ക്കും ബന്ധമില്ല വിവിധപാത്രങ്ങൾക്ക് കഥയുപകാരമെന്നതേ പറയേണ്ടു ? സർക്കാരപ്രസ്താവത്താലൊരിക്കലും വരമെങ്കിൽ ഭക്ഷകഥാഭൂഷിതമായ് കാണൂ!! നാം മറവരും മാലിഖ്യ സ്വസ്വയധർമ്മാദി സർഗ്ഗങ്ങളെ പ്പോലിപ്പോന്നേക, നന്യനന്യമാം കരിക്കുവേൻ അവയെപ്പോലേ കൈക്കൊള്ളാതെയും തള്ളാതെയും വലംകൊടുക്കിയിട്ടുള്ള നീക്കുവേൻ വേറേയൊരാൾ ധാരിയായിട്ടുള്ളവരും കെട്ടിയെടുത്തവരെയും ധാരിയായിട്ടുള്ളവരും കൊണ്ടുവരികയും ?

2

അത്ഥിപ്പാൻഹായിട്ടാകട്ടെ കളസംഖ്യമീ പൃഥ്വിയിലുണ്ടുവീണ്ടുമവരേണ്ണായിക്കുൻ ആലം വെക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നാൽ വ്യാജ ചിത്തരായിത്തന്നിതാ വേഷംകെട്ടിച്ചിലർ അത്ഥിപ്പാൻവെട്ടിയവരായിട്ടുണ്ടാകാതെ തൽ കൃത്യം മാനുഷന്മാർനിന്നിവിടെക്കുറവേറേറാകട്ടെ!! ഒരു നാൾ കാവിയവസ്ത്രധരിച്ച ഭൃത്യഭാഷണം കർത്താരിലേക്കിറങ്ങിയവരായ നേരം കരുവൻ ബലാൽക്കേറിക്കടന്ന വന്നുവേരി ഹാമലസാദത്തെ ബ്ലേയ്ക്കു തുപേണ നൽകാൻ അനാപേക്ഷരായുള്ള തങ്ങളെണ്ണമീവിട്ടു

ഒരു പിതാവിന് തന്റെ ജീവിത കാലത്തുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകളിൽ ഏറ്റവും ശക്തികൂടിയ കഷ്ടതയേതെന്നറിയാമോ. തന്റെ സന്താനങ്ങൾ ഭർമ്മാഗ്നികളിൽ വ്യാപരിച്ച് നാശിക്കുവാൻ നാശഗതി തിലേക്കു പതിക്കുന്നു. തന്നെക്കൊണ്ടു് അതിനൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതിലപ്പുറം ഒരു കഷ്ടതയും മനോഭൂഖവും ഒരു പിതാവിന് വേറെ എന്താണ് ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തൻ ഇതേ വിധത്തിലുള്ള എത്ര കഷ്ടതകളാണ് ഭിന്ന പ്രതി അനുഭവിക്കുന്നതു്. ഈ ഒരു സങ്കടം മാത്രമേ ഇന്നു ഈശ്വരനുള്ള എന്നു വേണം വിചാരിപ്പാൻ. വെറും മരപ്പാവ കളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നതിനല്ല ഈശ്വരൻ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച് ജീവിതത്തെ സഫലമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അദ്ദേഹം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിന് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്നു നമുക്കുണ്ടു്.

“തുണതാൻതുണഭവേതുണ”യെന്നു ചുരിച്ചു കൊടിവന്നടുത്ത കഞ്ഞുങ്ങൾ തൻ ശിരസ്സിലും പേടമാനിഴിഞ്ഞുനത്തിന്റെ കൈത്തലത്തിലും അർപ്പിച്ചിട്ടാശീർവ്വദിച്ചാഭിമുഖമാനന്തു നിഷ്പ്രയോജനമെന്റെ നേക്കും നീട്ടിയശേഷം ചണ്ഡാർന്നൻ ചരിതാർത്ഥനായിത്തന്നെ- നണ്ണണമമ്മേ! വിശപ്പുകൊണ്ടു് ചൊന്നാൻ ജാതിയില്ലാത്തഭവ ഭേദിമാരെണ്ണേവിക്കും തപാദുശ്വരമാക്കു ജാതിച്ചോദ്യമേയില്ലെങ്കിലും ചൊല്ലിപ്പോന്ന ഞാൻ സത്യമീശ്വരനാണു തങ്ങളെല്ലാമാർപ്പമില്ലെന്നുകിലാകാമല്ലോ യാചക.....നല്ലല്ലഭിമാനിയോ ഭക്തനാപ്പോൾ രോചകേതരമായിട്ടു് തളിരിച്ചൊരിവാകും അവിചാരിതം ആവിച്ചവരായി നായർ ഭവനംതേക്കാൻ നിർബന്ധിതനാവതുകണ്ടു വരണം പറഞ്ഞു ഞാനടുത്തുള്ളൊരു നായർ മന്ദിരത്തിങ്കലേക്കു വഴികാണിച്ചുവിട്ടു

3

വേരൊരാളാവിർഭവിച്ചൊരിക്കൽ;കണ്ടാലത്ര ജോരല്ലെങ്കിലും വേഷം തീരെക്കുടിതമല്ല തടിയെന്നോതാവുന്നതല്ലയെങ്കിലുമേറെ ചുടവുതട്ടിട്ടുള്ളതല്ല തക്കമേഖരം ജടയുമില്ലനീണ്ട താടിമീശയുമില്ല നിടിലാദിയിൽ ബുലേപലേശുമില്ല കാവിയുമായിബന്ധപ്പെടാത്ത വസ്ത്രപരമ്പം

ജർമ്മൻസർവ്വധിപതിയായഹെർ ഹിറ്റ്ലർ ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് നമുക്കുവെങ്കിലും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണല്ലോ. ബലപ്രയോഗത്തിലാണ് ഹിറ്റ്ലർ വിശ്വാസം. അയാളുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ ബലപ്രയോഗംകൂടാതെ സാധിക്കാവുന്നവയല്ല. ബലംതന്നെ സർവ്വേശ്വരൻ എന്നാണ് ഹിറ്റ്ലർ കരുതുന്നതു്, സാധുക്കളോടു നീതിയും ന്യായവും അനുസരിച്ചു പെരുമാറണമെന്നുള്ള സംഗതി ഹിറ്റ്ലർ മറന്നുകളഞ്ഞു. എന്നിങ്ങ ശക്തിയുണ്ടു്. ആ ശക്തിതന്നെ എന്നെ സഹായിക്കും. എന്നിങ്ങ തിരുമെന്തെ തോന്നുന്നുവോ അതു ഞാൻ ചെയ്യും. ആരാണെന്നോടു വിപരീതം പറയുന്നതു്. എന്റെ ധീരത്തിനു വിപരീതമായ കാര്യം മനുഷ്യനല്ല ഈശ്വരൻതന്നെ പറഞ്ഞാലും ഞാൻ ചെയ്യിക്കേണ്ടുകയില്ല. ഇതാണ് ഹിറ്റ്ലർയുടെ ഇന്നത്തെ അജ്ഞതാവിചിന്ത. ഈശ്വരൻ ഇതിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്തയില്ല. എന്തെന്നാൽ തന്റെ നിഷ്പയുക്ത ചോദ്യത്താണതു്. നമുക്കെല്ലാവർക്കും തന്നിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെയല്ലയോ ഈശ്വരൻ ഹിറ്റ്ലർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. മറ്റുള്ളവരോടു് ഒരു വിധവും ഹിറ്റ്ലറോടു് വേ

താവിന്യോർത്തീരവ്യാധിബാധിതനായിട്ടാ ഭേദിപ്രകീലംപേരുവുല്പാദിതത്തിൽ (ഞോൻ കൊള്ളിക്കുന്നസമാപ്തയോവനം തടയുന്നോൻ പിന്നന്നെന്നോണം മിററത്തേക്കുനായ്,മണിപക- ലൊന്നരയോളമായ നേരത്തു വന്നുനിന്നു സംഭോധം തന്റെടമെന്നിവർതന്മധ്യഭാഗ-ത്തിങ്കലായത്രേ നിലയുനിന്നാൽ കണ്ടാലാക്കും അനുകമ്പനമഭിവർദ്ധനമായിത്തോന്നു വിനയിൽപെട്ട ലജ്ജതരിയും മട്ടമില്ല അർത്ഥമർത്ത്യമാണ് ടിന്നോൻനീക്കയാത്രാ മധ്യത്തിൽനിന്നായതെ കൈയിൽക്കൊരില്ലാതായി വലയുന്നോർമാരിലൊലൊലിയായ് മാന്യ-നിലയം പട്ടികിയെന്നു വന്നിടാമെന്നുപ്രിയം അത്തരക്കാരിൽപ്പെട്ടോനല്ലെന്നുവോധമേക- മുത്തമലക്ഷ്യങ്ങളുംകൊള്ളുന്നോനായിത്തന്നു “അല്ലമാഹാരം വേണം വയറു കിട്ടിപ്പോന്നില്ലാൻ നിവ്വാഹമില്ല നായ്ക്കായുള്ളൊരു ഞാൻ മറ്റുള്ളൊരു പോകുമുണ്ടാതിയെത്തൊട്ടു കൊറ്റുപെട്ടൊരുശീലമില്ലെന്നുവരയ്ക്കുംമെ” പിശകിപ്പോയിനിങ്ങൾക്കീഴ്ചയ്ക്കിവെച്ചുള്ളൊരശനമല്ലതൊന്നമിവടെക്കുറന്നില്ലല്ലോ ഇതുകേട്ടല്ലോചുറ്റുമുണ്ടായെങ്കിലും കാലോ-ചിതമായ് തിരിഞ്ഞാശ്ശുവിരുതൻ വിടാതോതി കരുണാഗ്രന്ഥം ചിത്രം വരൻ തിരുമേനി കരുതലോടയിത്തരേഗത്തിൻ കൈക്കുറയായ് ജാതാചാരസംരക്ഷണപാലയങ്ങളായ നാനാ-ക്ഷേത്രങ്ങൾസർവ്വകാര്യം തുറന്നോരിക്കാലത്തിൽ ആർക്കുമാരെയും തൊട്ടുകുറിക്കാമതിൽ വേണ്ടതാക, മല്ലെങ്കിലാവതാചാരമെന്നുണ്ടല്ലോ വീണതു വിദ്യയാക്കി വിമുഖിയായിവീണ്ടും കാണിയുതാഴ്ത്തയാർനില്ലായ് നിർവ്വീകാരനായ് എന്തെന്നയാഴ്ചമെക്കുറശ്ശെക്കുറൻ കാഴ്ചം മംഗളമാക്കിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയതുളള.

ഒരു വിധവും പെരുമാറുന്നത് ഈശ്വരൻ ചേർന്ന പ്രവൃത്തിയാണോ. ഒരിക്കലുമല്ല. ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഹിറ്റ്ലർയുടെ ഭർമ്മാർഗ്ഗപ്രവൃത്തികളെ തടയുന്നതിന് സർവ്വശക്തൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കാത്തതു്. പക്ഷെ പോളണ്ടിലെ ജനങ്ങൾ നാട്ടും നഗരവും സർവ്വസ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടു സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നതും ഇതാ ഇപ്പോൾ ഹിറ്റ്ലർ നിമിത്തം സകല ഭേദങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾ ഒാരോ വിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നതും കണ്ടു പരമകാരണികനായ സർവ്വേശ്വരൻ സങ്കടപ്പെടാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ജനങ്ങൾക്കു ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹിറ്റ്ലർ നശിപ്പിച്ചുകൊടുത്തുവല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് കണ്ണീർ പൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും തീർച്ചതന്നെ. ഈശ്വരൻ എവിടെ ഇരിക്കുന്നു. യുദ്ധസ്ഥലത്തുനിന്നു മാറി ഇരുന്നുകൊണ്ടു വിനോദിച്ചു കാലം കഴിക്കുന്നു എന്നാലും വിചാരിക്കരുതു്. നമ്മെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ആ പരമാത്മാവു്—നമുക്കു എല്ലാം പിതാവായ ആ പരമകാരണികൻ—യുദ്ധമണ്ഡലത്തിൽ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന സാധുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

രാജാധിപത്യത്തിന്റെ മാധ്യം.

പ്രജാപ്രതിനിധികളുടെ സഹകരണത്തിൽ അത് ആസ്വാദ്യം തന്നെ

(എൻ. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുപണിക്കർ, വള്ളംകുളം)

ഭൂമുഖത്തുള്ള അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ പലയിടത്തും രാജാധിപത്യം നിലനിൽക്കുന്നു. അവയിൽ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ, ജപ്പാൻ, തിരുവിതാംകോട്, കൊച്ചി, മൈസൂർ, ഫൈദാബാദ് എന്നിങ്ങനെ അപൂർവ്വം ചില രാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ആ ആധിപത്യം ആസ്വദനീയമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളൂ. ഭാരത പുണ്യഭൂമിയിൽതന്നെ, പത്തു കോട്ട, നാദോ, രാജകോട്ട, ദണ്ഡുകൽ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ രാജാധിപത്യം എങ്ങനെ ആസ്വാദ്യമാകുമെന്ന് പത്രപാക്കികളിൽനിന്നു നാം ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജർമ്മനി രാജ്യം മുതലായ ഐറോപ്യ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാധിപത്യം അവസാനിച്ച സംഭവങ്ങൾ ഈ തലമുറയിൽ നാമൊരും മറക്കാൻ കാലമായിട്ടില്ലല്ലോ. ഫ്രാൻസിലെ രാജാധിപത്യം അവസാനിച്ച കഥ രാജ്യയിലേതെന്നതുപോലെ ഭയങ്കരമാംവിധം തുലിക രക്തത്തിൽ മുക്കി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

രാജാധിപത്യം ഗ്രേയ്സ് ഹൗസും ഗ്രണകരവും ആയിത്തീർന്നിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളുടെ ചരിത്രം തുലോം വ്യത്യസ്തമാണ്. ആദ്യമേ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടണുപറ്റി ആലോചിക്കാം. ഏതാണ്ടു ആയിരം വർഷം കൊണ്ടാണ് അവിടെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നവിധമുള്ള ഒരു അടിയുറച്ച നില ഉണ്ടായത്. ആദ്യകാലം രാജാവും വിററ് നാജുമാടും (ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ സഭയും) കൂടെ അവിടെ ഭരണം നടത്തി. കാലാന്തരത്തിൽ ആ നിലമാകയും വിററനാജുമാട്ടിന്റെ സ്ഥാനം അവിടെത്തെ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരും കടിയന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നവരുമായ അവർ അഹങ്കാരപൂർവ്വം ജനദ്രോഹം ആരംഭിച്ചു. അതിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ പൊതുജനങ്ങൾ തീവ്രശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു. തൽഫലമായി ആദ്യന്തരസമരം പോലും അവിടെ ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളുടെ കാര്യം അവിടെ ഏല്പിട്ട

ത്തേണ്ടതായി വന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ഭരണം നടത്തുന്നത് പാർലമെന്റാണ്. കറേക്കൂടെ അപഗ്രഥനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പോൾ പാർലമെന്റിലെ കാമൺസ് സഭ അവിടെത്തെ ഭരണഭാരം വഹിക്കുന്നു. ആ നില അവിടെ കിട്ടിയത് ഒരു ദിവസം കൊണ്ടല്ല; ഒരു വർഷം കൊണ്ടല്ല; ഒരു ശതവർഷം കൊണ്ടല്ല. പത്തു ശതവർഷങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമേ ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണരീതി അവിടെ നടപ്പിൽ വന്നുള്ളൂ. സുഗമമായി അവർക്കു കിട്ടിയില്ല. ഘോര ഘോരം പോരാടിയശേഷം മാത്രമേ അവർക്കു കിട്ടിയുള്ളൂ. അതൊരു ചരിത്രം തന്നെയാണ്. പ്രജാസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചുള്ള മാഗ്നാകാർട്ടാ എന്ന പത്രിക ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടണിലെ ജോൺ രാജാവിനേക്കുണ്ട് ഒപ്പുവെച്ചിരിക്കുന്നതിന് അന്നത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ജനത ഭാഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്ത സംഭവം അസ്വതന്ത്രത അനുഭവിച്ച ജനസമുദായം പഠിച്ചറിയേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു് ഒന്നാകാത്തും അവരുടെ രാജ്യംതന്നെ. സ്വരാജ്യത്തിൽ അവർ ഓരോരുത്തരും ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർക്കുള്ളതു സ്വസ്വവും അതിൽ സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ അതിൽ അഭിമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അങ്ങനെ, ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടണു അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ബ്രിട്ടീഷുകാർ അനുഭവിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം, രാജാവിന്റെ പരമാധികാരത്തിനു വിധേയമായ ഉത്തരവാദിത്തഭരണം അവിടെ ഏല്പിട്ടായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തേപ്പോലെ മാതൃകാഭാഗ്യമായ ഒരു ഭരണരീതി വേറെ ഒരിടത്തുമില്ല. ജനങ്ങൾക്കു് വേണ്ടത്ര സ്വാതന്ത്ര്യവും രാജാവിനു് ഉയർച്ചയായ അധികാരവും എന്നാൽ പരസ്പരബന്ധവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ഒരു ഭരണരീതിയാണതു്. അതിനാൽ അവിടെത്തെ ഭരണരീതി ഭരണീയക്കു് സുഖകരമായിരിക്കുന്നു. അവർ അതിനെ ആദരിക്കുന്നു.

ജപ്പാൻ രാജ്യത്തേ ഭരണരീതിയും ഏതാണ്ടു് ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടണോടു് സാദൃശ്യമുള്ളതാണ്. അവിടെ രാജാവു് മനുഷ്യനല്ല; പ്രത്യുത, ദൈവം തന്നെ. ധാർമ്യം പോലും അവിടെ സുദൂർല്ലഭം. എന്നാൽ രാജകല്പന അവിടെ ദൈവകല്പന തന്നെ. അതേസമയം അവിടെയും ഭരണവിഷയത്തിൽ പ്രജകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഹിതങ്ങൾക്കുമാണ് പ്രാമാണ്യവും പ്രാബല്യവും.

അത്യുജ്ജ്വലഭാഗ്യാട്ടുകൂടെ പ്രകാശിക്കുന്ന ആ രണ്ടു മഹാമരണികളുടെയും ഭരണഘടനയിൽ രാജാധിപത്യവും പ്രജാപ്രഭുതവും തുല്യപ്രധാനമുള്ള ഘടകങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം രാജാധിപത്യത്തിന്റെ മാധ്യ്യം ആ രാജ്യനിവാസികൾ ആസ്വദിക്കുന്നു.

ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ നൂറു-ൽ ചിലപാനം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം രാജാധിപത്യമാണുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിന്റെ മാധ്യ്യം ആസ്വദിക്കുന്ന രാജ്യക്കാരുടെ "സഖ്യ കൈവിരലുകളിൽ എണ്ണാൻ പോലുമില്ല. ഏറ്റവും വലിയ നാട്ടുരാജ്യമായ ഫൈദാബാദിൽ നവീനരീതിയിലുള്ള പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ഭരണപരമായി അവിടെത്തെ നില ഇന്നും ശൈശവാവസ്ഥയിലാണ്. രാജാധിപത്യം മാത്രമാണ് അവിടെ പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുന്നതു്. മൈസൂറിലാണെങ്കിൽ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ മരണശേഷം മാത്രമേ അവിടെ വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നുള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനേ അനുകരിച്ച് ഏതാനും പരിഷ്കാരങ്ങൾ അവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരം അവിടെത്തെ പ്രതിനിധി സഭയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൌൺസിലുമാണ്. എപ്പോഴും മൈസൂർക്കാരനായ ദിവാൻജിയുടെ നേതൃത്വം കൊണ്ടു് വൈദേശികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ അവിടെ

(നമോനാതി)

വിശപ്പിന്റെ നിശ്ചിതമായിട്ടുള്ള തടവറ
 വിവരമായ് വിശ്വസ്യമായ് ചുറ്റത്തോളം
 അടിഞ്ഞുനില്ക്കുമ്പോൾ, ഭവാനനാഗൻ തു-
 ന്നകിമലരിണപണിഞ്ഞൊതുങ്ങുകയും,
 കടന്നറിപ്പിടിച്ചിട്ടു നിன்றுപോയ് ജഗ-
 ത്തരംഭമായിത്തീർന്നു. (അതിന്റെ
 മുകളറ്റത്തുവന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതുപോല
 ഞ്ഞാടിത്താഴെവീഴാൻ കലമുള്ളതുപോയി.

നവീഡി
ഭാഗങ്ങളിൽ.
പ്രതിപാദിക്കുന്ന കൃതികൾ.
മയിളാമണി ബുക്കഡിപ്പോ
തിരുവല്ല.

പെരുകി.

അവളുടെ അവസാനകടം.

തന്നിന്നേറ്റം സമ്മിന്നി (ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും)

പരിഭാഷകൻ—കെ. ജി.

ഒരു രാത്രി അസമയമായി സോമശേഖരൻ തന്റെ പ്രതാപശാലയിൽ ഒരു ചാരുകസാലയിൽ കിടക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം അല്പിക്കാൻപോലും ശാലവിട്ടുകൂടിയിരുന്നില്ല. ആചിന്തപൂട്ടി പോകുന്നതിനായി അദ്ദേഹം തിടക്കുകൂട്ടി അപ്പോൾ കതകിൽ ആരോ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. “അകത്തു വത്ര” എന്ന് അയാൾ വിചാരമുണ്ടായി. പാഞ്ഞു കയറിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു ബാല്യക ആശ്ചര്യമായി കണ്ടുവന്നു. അവൾ ചോദിച്ചു “സർ, നിങ്ങളോട് സോമശേഖരൻ” ഉവ്വ്?.

“പക്ഷേ നിങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

ആ പേര്—അതേ പക്ഷേ എന്ന ആ മധുരനാമം ഒരു കാലത്തു അയാൾക്ക് സുപരിചിതമായിരുന്നു. എങ്കിലും മുമ്പിൽ മറഞ്ഞ ആ നാമം ഭാഷണത്തിന് അയാൾ ആവുന്നത്ര ശ്രമിച്ചു. അയാൾ തന്റെ സുഹൃത്തിന്റെയും ഏതെങ്കിലും കൂട്ടിയെ അനുഗമിച്ചു. വഴിയിൽ ചെല്ലു അവളെപ്പറ്റി ഭാഷിക്കുകയായിരുന്നു. അതേ അയാൾക്ക് തുറന്നു കിട്ടി. “ഒരു സുന്ദരിയെ പെൺകുട്ടി എന്റെ അയൽവാസിയെ അനുഗമിച്ചു. വഴിയിൽ ചെല്ലു എന്റെ പരിചിത. അവളെ ഞാൻ എങ്ങനെ അവസാനമായി കണ്ടു? ഓ! ഞാൻ ഭാഷിക്കുന്നു. ഒരു രാമപ്പണിക്കരുടെ വീടുവെട്ടിയിൽ ഞാൻ—തോഴൻ—അവൾ—തോഴി—ഞങ്ങൾ ആ നവദമ്പതിമാരെ അനുഗമിച്ചു. ആ ദിനം ഞാൻ ഭാഷിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ മുട്ട പൂർണ്ണരണകൾ അയാളുടെ ഉൾക്കണ്ണത്തിൽ കൂടി മിന്നൽവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപോയി. അവളുടെ ആ കർഷണീയമായ മുഖം; തിരമാലകളെ ചെലിപ്പിക്കാൻ തക്ക കടാക്ഷവീക്ഷണം; ആധംബരഹിതമായ വസ്ത്രധാരണം; സകലത്തിലും ഉപരിയായി മണിനിറം പോലുള്ള അവളുടെ സംസാരം ഇവയെല്ലാം അയാൾ ഒരു ചലച്ചിത്രത്തി

ലെമ്പത്തും തെളിവാക്കി കാണുന്നതായി തോന്നി.

“നമ്മൾ

എന്ന പെൺകുട്ടിയും അയാളും കൂടി നമ്മൾ

തീർന്നിരിക്കുന്നതിനായി തയ്യാറായി

കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നു. ഒരു കതകുതറന്ന്

അ പെൺകുട്ടി “അതാ പ്രഭു

ജി” എന്ന് പറഞ്ഞു. അവിടെനിന്ന് ചൊ

യ്ക്കുളളതും അന്യായം പോകുന്ന ഒരു ദിനം

അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്മര

യത്താൽ ആശ്ചര്യമായിരുന്നു ഒരു കോ

ണിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉടയാടയാൽ ശരീരം മുട്ടി

ചുരുങ്ങുകയും അങ്ങനെയായി കണ്ടു.

അയാൾ അടുത്തുചെന്നു. വീളരിയ മുഖം

എങ്കിലും ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ രണ്ടു ക

ലയനയനങ്ങൾ നിരാശാഗ്നിയെ തണി

എത്തിനോക്കുന്നതുപോലെ അയാൾക്കുതോ

ന്നി അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഇപ്പോഴും ചൈതന്യ

പൂർണ്ണമാണ്. അവയുടെ സമന്വയത്തി

ന് ഒരു കറുപ്പിട്ടു. അവൾക്ക് അത്മാ

ത്മമേ ഈ ലോകത്തിൽ സുന്ദരിയെ

ന്റെ മാതൃഭാഷയായി ശേഷിപ്പിച്ചു.

അവൾ ചതുക്കെ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അ

യാൾ അവളെ ഇടവെട്ടാതെ നോക്കിക്കൊ

ണ്ടു നിന്നു.

സോമശേഖരൻ വീളിച്ചു “പക്ഷേ”

“ഓ! സോമശേഖരൻ” അവൾ എത്രോ

ടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. “ഓ! സോമശേഖരൻ

പറയാൻ മുതിന്നു. എത്ര ചെല്ലാം നാ

വ്യം കഴിയില്ലാതെ കഴഞ്ഞു അവൾ കി

ടക്കയിലേക്കു തന്നെ വീണു. സംസാര

ക്കാൻ മുതിരുന്നോളം അവളുടെ വീക്ഷ

കുറിഞ്ഞുവെന്നായിരുന്നു.

ഒരു എട്ടാമതു—അവളെ ഏല്പി

ച്ചിട്ട് “രാവിലെ കാണം” എന്നു പറ

ഞ്ഞു. സോമശേഖരൻ അവിടെനിന്നു യാ

ത്രയായി. ആ രാത്രിയിൽ അവളെ

പ്പറ്റി കൂടുതലായി ഒന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ സാ

ധ്യമനോൾ “അവൾ മരിച്ചുപോയി” എ

ന്നു തലേദിനം കണ്ടു പെൺകുട്ടി അറിയി

ച്ചു. അയാൾ അകത്തു ചെന്നപ്പോൾ അതു

വസ്തുവെന്നു മനസ്സിലായി. അതേ—ആ

ദിനം അണഞ്ഞുപോയി. അവളുടെ മുഖ

ത്തു ഒരു തേജസ്സു കിഴിയാണുണ്ടായിര

ന്നു. ചെറുപ്പകാലത്തിലെ സുഭദ്രതപം വീ

ണ്ടും വന്നുവെന്നതുപോലെ വസ്ത്രങ്ങൾ അ

തി സുന്ദരിയായി കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ

ത്തിന്റെ ഏകധാമമായിരുന്ന ആ കണ്ണ

കൾ എന്തെന്നോടൊക്കെ അടങ്ങിയിരുന്ന

ജീവിതം ഭാരമായി തോന്നിയ ഒരു

പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു അവൾ. അവളുടെ

സ്വപ്നം രീതികളാൽ ഒരു മനോഹരതയെ

ലായിരുന്നു. ഇത്രയും വസ്ത്രങ്ങൾ അയൽ

വാസികളിൽനിന്നും അയാൾ ഗ്രഹിച്ചു.

ചൊതുഗ് മരണത്തിൽ അവളെ സം

സ്കരിച്ചു. ഒരു വൃദ്ധ സ്വപ്നം ദൂരെ മാ

റിനിന്നു ചാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന മഴപോലും

വകവയ്ക്കാതെ ഈ സർവ്വഭാഷാജ്ഞാ

ക്ഷിയായിരുന്നു. ആളുകൾ പിരിഞ്ഞു.

ആ വൃദ്ധ സോമശേഖരനെ അടുക്കൽവി

ളിച്ചു ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾ ആ സ്ത്രീയെ

അറിയുമോ?

അയാൾ പറഞ്ഞു “ഞങ്ങൾ ബാല്യ

ത്തിൽ ചെങ്ങാതികളായിരുന്നു.”

ആ വൃദ്ധയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

അവൾ ഗർഭഭാഗമനപിതം ഇപ്പോൾ

പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഇവിടെ അടുത്തു ഒരു

ചെറിയ കുട്ടിയെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കു

യാണ്. പക്ഷേ എന്റെ പരിവർത്തി

യായിരുന്നു. എനിക്കു തന്നെ ഉള്ളതു് അ

വൾ കൃത്യമായി തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എ

ന്നാൽ ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളമായി

അവളെ കാണാതായിട്ടു് അവൾ മരിച്ചു.

പോയൊ എന്നുപോലും ഞാൻ സംശയി

ച്ചു. എനിക്കു അവൾ ഒരു എട്ടാമതു്

പെട്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ വീണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന

നിൻകണങ്ങൾ വസ്ത്രങ്ങളെ

പ്പു അവൾ തൊണ്ട ഇട

തുടന്നു. “അവൾ മരി

ച്ചിട്ടു് അവളുടെ

മണിക്കൂർ മുൻപു്

എന്നെ വീളിച്ചു.

യപ്പോൾ “ഇതെ

ഗ്രന്ഥവിഹാരം.

സുധാലഹരി.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, വിദ്വാൻ,
ജോസഫ്, മുകളയിൽ, കൈപ്പഴ.

മഹാരാജമംഗളം, ഭക്തന്റെ ചിന്താഗതി, കണ്ഠങ്ങൾ, ഉൽഗതി, പുലർകാലം, കടം, അസുയയോട്, വാത്സല്യവാർദ്ധിയിൽ, പരസ് പരസഹായസംഘം, ക്ഷമിക്കുക-ഇങ്ങനെ പത്തു വിഷയങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചുള്ള കവിതയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. കവിതയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തോടു കവിയുടെ ജീവിതത്തിന് അനീഷേധ്യമായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ആദ്യമായി പറയാനുള്ളത്. പരസ് പരസഹായസംഘത്തിൽ ചേർന്നുള്ള ഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച കവിതകളുണ്ടാകുന്നതാണ് മനസ്സിലാക്കാത്തത്. പ്രകടമായ കർത്തവ്യപദേശസാരമേമാ; തത്വപ്രസംഗഭാരമോ ആണു കവിതയുടെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അർച്ചകൃമോ മറ്റൊരാളെയുള്ള നീതി സാരത്തേക്കാൾ വലിയ സാഹിത്യഗ്രന്ഥം കാണുമായിരുന്നില്ല. പ്രകൃതിയുടെ മുമ്പത്തു നോക്കിനിന്നപ്പോൾ വികാരപരവശനായിത്തീർന്ന കവി ജീവിതത്തിന്റെ രക്തത്തിൽ തൂലിക മുക്കി കുറിച്ചുവെച്ച വാചകങ്ങൾ എന്താണെന്നാണു കാവ്യപാരായണ സന്നദ്ധതയിൽ നിന്ന് അനുവാചകൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. സുധാലഹരിയിലെ ചില കവിതകൾ, സാഹിത്യക്ഷേത്ര സന്നിധിയിൽ ഒരു രോഗിയേപ്പോലെ കിടന്നു തെങ്ങി മുളന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ന്യായപക്ഷമായി നിന്നു ഒരു പരമാർത്ഥം ഉച്ചരിക്കാമത്രമല്ല ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ കാവ്യമാധുര്യം സുധാലഹരിയിൽ പലേടത്തും അനുഭവമാകുന്നുമുണ്ട്.

കവിയുടെ കരുത്ത് നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കവിതയാണു മഹാരാജമംഗളം. ഭാഗ്യമുള്ള ശ്ലോകങ്ങളാണ് ഇതിൽ അധികവും. ചാടുന്നു ബാലവൃന്ദംസുര..... ഗ്രാമരായിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിലും മറ്റും ഇത്തരം പീശകൾ പൂനീരത്തുകാർ ഉണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ 'പ്രൈവറ്റ്' നായ' വരാമോ സുരവരതന്ത്രവോ കൂടെയും 'പ്രൈവറ്റ്' ഇത്തരം ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ ദൈവപ്രസക്തി സുരവരതന്ത്രവിനു വന്നുചേർന്നു കവിതയെന്നു ഏകദേശമായി വരുത്തുന്ന വിഷയം വിശ്വരക്തഗണപതി ശിവശങ്കരപ്രഭുവിൽനിന്നും വിരലുകൾ മൂക്കിൽ തൂങ്ങിയപ്പോൾ ഇരുപ്പ് ഭാഗ്യമുള്ള കവിതയായി കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കവിതകളിൽ ഒരേ നാമത്തിൽ ഒരേ ഉപമയോടു ചേർന്നു വെച്ചു മുഖോട്ടു പോകുന്ന പാരമാണ്. ഇത്തരം കവിതകൾ വിശ്വവിരോധി. എന്തെന്നാൽ ഇത്തരം കവിതകൾ ഗണപതിയെ അംഗീകരിച്ചു കരുതുന്ന മിസ്സമാളം. ഇത്തരം കവിതകൾക്കുള്ളിൽ മഹാനിഷേധമാക്കിത്താഴ്ത്തുന്നതുമായ ഈശ്വരന്റെ പ്രതികരണമുഖി ചിന്താശീലവാക്യ മന

പുഞ്ചിരി.

കണ്ണും കരളും കുളിപ്പിക്കുന്നു.

മോട്ടോർകാർ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവെ ഉറങ്ങിപ്പോയ ഭർത്താവിനോടു ഭാര്യ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:—“അതാ! മൈൽക്കുററി അതിവേഗത്തിൽ നമ്മുടെ നേരെ വാങ്ങുവരുന്നു.”

ഭർത്താ—പുറകിൽനിന്നോ മുൻപിൽ നിന്നോ?

* * * * *

ഏ—“ഞാനും ഏതാനും കൂട്ടുകാരും കൂടി ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ സിനിമ കാണാൻ പോയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഒരു കളൻ കണ്ണാടിജന്തൽ തകർത്ത് അകത്തു കയറി.

ബി—അയാൾക്കു വല്ല അടിയോ ഇടിയോ കിട്ടിയോ?

ഏ—നിശ്ചയമായും കിട്ടിയിരിക്കണം. ഞാനാണെന്നായിരുന്നു ഭാര്യ വിചാരിച്ചത്.

* * * * *

‘കണ്ണാക്ഷികണ്ടുവകാമുക്കെന്നപോലെ’

‘മല്ലാക്ഷിമുത്തമുദിച്ചൊരു കുട്ടിപോലെ’ അലങ്കാരകാര്യങ്ങളിൽ കവിയുടെ ശ്രദ്ധക്കുറവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഈ വരികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. കണ്ണാക്ഷിമാർ കാമുകുമാരെത്തോടു കൂടി അങ്ങനെയിരിക്കുകയാണെന്നും പുതിയ കാമുകനെ കാണുമ്പോൾ പഴയ കാമുകനെ ഉപേക്ഷിച്ചു അവർ ആ പുതു മണാളനിൽ ലയിക്കുന്നു എന്നുമാണ് ആദ്യത്തെ ഉപമയിൽ നിന്നു വായനക്കാർക്കു തോന്നുവാനിടയുള്ളത്.

‘മല്ലാക്ഷിമുത്തമുദിച്ചൊരു കുട്ടിപോലെ’

എന്ന അലങ്കാരം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ—‘കൊല്ലനറിഞ്ഞില്ല-കൊല്ലത്തിയറിഞ്ഞില്ലതിരിഞ്ഞെ എന്നൊരു കൊച്ചുറിവാൾ-എന്ന ഗാനഭാഗമാണു കാർമ്മയിൽ പെടുക.

‘ചല്ലക്കിടവൊരു പരീക്ഷ ജയിച്ചുപോലെ’

മല്ലെപ്പുരസ് പരസഹായസംഘമെത്തി.

ഇത്തരം ഉപമകളിലെ സ്വാഭാസത്യത്തെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥകർത്താവു തന്നെ സാവധാനം ചിന്തിക്കുകയാണു ഉചിതം. ഭക്തന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ ഈശ്വരന്റെ ദൈവഭാവ പ്രതിപാദനത്തിനായി കവി വളരെയധികം ശ്രമിച്ചു കാണുന്നു. ഇതിൽ ബുദ്ധിഹീനൻ ബുദ്ധിയും വിവേകവും നൽകുന്നതും, ദുഷ്ടബുദ്ധി സഭാവിവേകം കൊടുക്കുന്നതും, പിടക്കാരനെ മാത്രക്കൊണ്ടുദരിച്ചു പ്രസാദമേററി സൂചിപ്പിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വ്യർത്ഥനികനെ താഴ്ത്തി ക്ഷണം കൊണ്ടു നിർദ്ദനമാലിയാക്കിത്തീർത്തുവെന്നും; പണ്ഡിതന്മാരുടെ വെറും മൂഢനും, ദണ്ഡനും മഹാനിഷേധമാക്കിത്താഴ്ത്തുന്നതുമായ ഈശ്വരന്റെ പ്രതികരണമുഖി ചിന്താശീലവാക്യ മന

രാത്രിയിൽ താമസിച്ചവന്ന ഡ്റൈവറോടു ഭാര്യ—“നിങ്ങൾ എന്താണിത്ര താമസിച്ചത്.”

ഭർത്താ—കാർ ഒരു കുപ്പിയുടെ പുറത്തു കയറി, അതു പൊട്ടി ടയാർ പഞ്ചരായി.

ഭാര്യ—കുപ്പി കാണാൻ പാടില്ലായിരുന്നോ.

ഭർത്താ—അതാ യാത്രക്കാരന്റെ പോക്കറ്റിലായിരുന്നു.

* * * * *

ഹർജിക്കാരൻ—അങ്ങുന്നേ മോഷണം പോയെന്നു പറഞ്ഞ എന്റെ മോതിരം പെട്ടിയിൽ കിടന്നു കിട്ടി.

ഇൻസ്പെക്ടർ—ഇനി അതു പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. കള്ളനെ ഞങ്ങൾ ഇന്നലെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

—)*(—

സ്ത്രീലോകവാൻ വിഷമമുണ്ടാകാം.

പുസ്തകം മനോഹരമായ ബയൽറാടുകൂടി, നല്ല കടലാസ്സിൽ, ഭാഗ്യമായി അച്ചടിപ്പിക്കുക എന്ന സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു പ്രായേണ മലയാളഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും, പ്രസാധകന്മാരും ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു അക്കാർക്കു ത്തിൽ സുധാലഹരിക്കു പ്രത്യേകമായി കുറവും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നില്ല.

മി: ജോസഫ് മുകളയിൽ മതാത്മകങ്ങളായ ചില മംസികകളിലും പത്രങ്ങളിലും വളരെ മുമ്പുതൽ ഏഴുതിത്തുടങ്ങിയ ഒരാളാണെന്ന് അറിയുന്നു. സുധാലഹരി കൂടാതെ ഒട്ടവളരെ കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിൽ സസ്പഷ്ടം വിശ്രമിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപ്രവർത്തനത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന കൃതികൾ സഞ്ജയലോകത്തിനു ആനന്ദകരങ്ങളെങ്കിൽ യഥാകാലം പൊതുജനസമക്ഷം ആവിർഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്നു ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു. കവിതാരചനയിൽ തഴക്കം സിദ്ധിച്ച ഒരു തൂലികാസുധാലഹരിയിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ മിസ്റ്റർ ജോസഫിന് കാണുന്നുണ്ട്. സൗന്ദര്യസമ്പന്നവും സാവജനീനവുമായ കവിതാഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുത്ത് പരിശുദ്ധമായ തുടരുന്ന പക്ഷം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഞങ്ങൾക്കു സംശയമില്ല. ഇദ്ദേഹം ഒട്ടവളരെ സൽകൃതികളുടെ ആവിഷ്കാരണത്തിനു ശക്തനായിത്തീരട്ടെയെന്നു ഞങ്ങൾ ഹൃദയംഗമം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ പുസ്തകം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ 5 ചക്രംവിലക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്. (V. A. V.)

ഡാക്ടർ എ. ഗോപാലപിള്ള

എൽ. ഐ. എം. (മദ്രാസ്)

ഫിസിഷൻ & സർജൻ തൊടുപുഴ - തിരുവിതാംകൂർ.

സ്ത്രീകളുടെ മഹാഭാഗ്യം!!

സിദ്ധഗർഭാമൃതം.



ഗർഭപാത്രസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളാലും (Uterine diseases) ആത്മവസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകളാലും ദുരന്തദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹം! എല്ലാവിധരക്തക്ഷയത്തിലും രക്തസ്രാവത്തിലും All forms of Haemorrhages & bloodlessness വിശേഷിച്ചു ഗർഭിണികളെ പ്രസവത്തിനു മുൻപും പിൻപും ബാധിക്കാറുള്ള രക്തക്ഷയം, പാണു, വിളച്ച് Bloodlessness & anaemic conditions വിഷമജ്വരം, രക്തസ്രാവം, യോനിസ്രാവം; ഇവയ്ക്കും പറ്റിയ സിദ്ധശുദ്ധമാകുന്നു. അത്യാർത്തം, വേദനയോടുകൂടിയ ആത്മവം, രക്തപിത്തം, മുതലായവയിൽ അത്യന്തം ഫലപ്രദം ദീർഘകാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതും രക്തപ്രസാരം തീരെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതുമായ പെൺകുട്ടികൾക്കു ഓജസ്സും ആത്മവശുദ്ധിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു മറ്റു ഔഷധങ്ങൾ തേടി പോകേണ്ടതില്ല. സ്ത്രീപുരുഷഭേദമന്യേ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഈ ദിവ്യശുദ്ധം അനേകം പച്ചമരുന്നുകളും അമൂല്യമൂലികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രത്യേകരീതിയിൽ തയ്യാർചെയ്ത ചേർത്ത പാകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എസ്. ഓൺസു കപ്പി എ-ജ് വില ൨ രൂ.

൨൪ ഓൺസു കപ്പി എ-ജ് വില ൨ രൂ. ൧൨ ണ.

N. B. ഈ സിദ്ധഗർഭാമൃതം നൂ മാസക്കാലത്തേക്കു യഥാക്രമം കപ്പി എ-ജ് ൪-൦ വു-൦ അണു വീതം കുറച്ചു വിൽക്കപ്പെടും.

കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യം!

മാതാവിന്റെ സൗഭാഗ്യം!!

കരപ്പൻ ഗുളിക.

ഇതു കൈകണ്ട സിദ്ധശുദ്ധമാണെന്നു ഉറപ്പുതരുന്നു!

തീക്കരപ്പൻ, കഴിക്കരപ്പൻ, തുടങ്ങിയ ഹൃദയ തരം കരപ്പനും തത്സംബന്ധമായ അജീർണ്ണം, മദ്വി, പനി, നീര്, ചൊറി, ചിരങ്ങ്, മലമുത്രടസ്സും മുതലായവയ്ക്കും ഒരു ദിവ്യശുദ്ധം. കൂടാതെ ബാലപീഡ, ബാലഗ്രഹണി, ശുല മുതലായ ബാല്യകാലത്തിലെ മിക്കരോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിച്ചു ഈ ഗുളിക പൂർണ്ണസുഖത്തെ കൊടുക്കുന്നു. അരുചിയില്ലാത്തതും ജീരകവെള്ളത്തിലോ, ശുദ്ധജലത്തിലോ, മോരിലോ ഈ ഗുളിക സേവിക്കാവുന്നതുമാണ്.

൨൭ ഗുളിക അടങ്ങിയ കപ്പി എ-ജ് ൮ ണ.

൭൦ ഗുളിക അടങ്ങിയ കപ്പി എ-ജ് ൧൪ ണ.

ഒരു കപ്പി!

ഒരു വൈദ്യൻ!!

സിദ്ധതൈലം.

എല്ലാവിധ മുറിവുകളും കരപ്പനും അർസ്സും സംബന്ധിച്ചുള്ള ചൊറി ചിരങ്ങുകളും പുഴുക്കടി കഴിനഖം നീക്കിച്ച് ചെവിപ്പൊട്ട് മുതലായതുകളും വ്രണം, പൊള്ളൽ, പലവിധ ശരീരവേദന എന്നിവയ്ക്കും ഈ തൈലം നിശ്ശേഷം മാറുന്നു.

൧ ഔൺസുകപ്പി എ-ജ് ൩ ണ.

൪ ഔൺസുകപ്പി എ-ജ് ൧൨ രൂ. ൪ ണ.

മേല്പറഞ്ഞ ഔഷധങ്ങൾ ഡാക്ടറന്മാർ, വക്കീലന്മാർ തുടങ്ങിയ പല മഹതീമന്മാരുടെയും വിലയേറിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

കൂടാതെ എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു ഇവിടെ വിൽക്കുന്നുണ്ട്. മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർക്കും ഏജൻ്റന്മാർക്കും കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ബ്രഹ്മൽ കസ്തുർവ്വേദിഗുളിക ഡസൻ എ-ജ് ൧൨ രൂ. ൧൨ ണ. കസ്തുർവ്വേദിഗുളിക ഡസൻ എ-ജ് ൧൪ ണ.

ദരിക്കൽ പരീക്ഷിക്കുവിൻ!!

THE BHASHAPOSHINI, TIRUVALLA.

THE OLDEST AND THE MOST WIDELY CIRCULATED
ILLUSTRATED MONTHLY ON THE WEST COAST.



R.B. 21 27.

സമുദ്രസഞ്ചന താരാണവചി
സന്നതമാത്രയെസഭയാക്കുന്നുവോ?



N. S. And J. A.

അന്യോന്യമിടക്കെ "കോഴി" കാണിപ്പതു
നന്നല്ല നാടകവേഷിയിൽ പോലുമെ.